Nr. 52. Sobota, 5 Marca 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy zamianował praktykanta sądowego. Szymona Czmołę, bezpłatnym auskultantem.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 marca.

Mówiono zawsze o marszałku Moltkem, że milczeć umie we wszystkich językach świata. W ostatnich czasach jednak marszałek Moltke stał się wcale mownym, i to na drażliwy temat wojny, którego dotknąć nie można bez obawy, żeby zaraz nie wywiązała się nad tem ożywiona dyskusya, przekraczająca treścią i formą granice listownych ekspektoracyj. Zwłaszcza listy takiego koryfeusza sztuki wojennej, jak marszałek Moltke, muszą wszędzie wywoływać sensacyę i dawać pochop do rekapitulacyi tego wszystkiego, co dotąd filozofia, historya i praktyka polityczna wypowiedziała o wojnie.

Niedawno marszałek Moltke starał się w liście do sławnego Bluntschlego zrehabilitować wojnę ze stanowiska etycznego, a obecnie w liście do Rossyan w Nizzie bawiących prowadzi tę rehabilitacyę dalej już ze stanowiska politycznego. W tym nowym liście przedstawia marszałek wojnę jako „jedynie sprawiedliwy" środek skonsolidowania honoru, niezawisłości i — dobrobytu państwa! Brzmi to bardzo oryginalnie, a zwłaszcza konsolidacya dobrobytu zapomocą wojny zakrawa na formalny paradox. Zwolennicy teoryi o wiecznym pokoju mają gotową na to odpowiedź. Któż konsoliduje rzecz jakąkolwiek w ten sposób, żeby zaczynać miał od jej zniszczenia? Wszakżeż dobrobyt a wojna, to dwa pojęcia wykluczające się nawzajem, jedno stanowi wprost negacyę drugiego!

Ale przypuśćmy, że powyższe zdanie marszałka Moltkego jest axiomatem niezachwianym. Wypadałoby oczekiwać, że tam, gdzie honor, niepodległość i dobrobyt zostały już zapomocą bardzo szczęśliwej wojny skonsolidowane, nikt o nowej wojnie myśleć nie powinien. Tymczasem marszałek Moltke mówi zaraz potem, że Niemcy, chociaż nie życzą sobie wojny, mimo to muszą być gotowe do niej, aby ochronić wszystkie zdobycze. Zatem trzeba prowadzić wojnę, aby skonsolidować honor, niepodległość i dobrobyt państwa a potem — znowu trzeba prowadzić wojnę, aby bronić tej konsolidacyi!

Jakżeż teraz ma rozumować naród, który w skutek wojny nieszczęśliwej stracił honor, niepodległość lub dobrobyt, albo wszystko razem? Dla niego wojna przedstawia się pewnie jako akt najniesprawiedliwszy i jako źródło wszystkiego złego. Ale i on także myśleć musi o wojnie, aby odzyskać utracony honor, zniszczoną niepodległość lub zburzony dobrobyt. Jeżeli mu się to powiedzie, to raz nauczony smutnem doświadczeniem, starać się będzie prześcignąć wszystkich sąsiadów zawistnych sobie w uzbrojeniu, aby w danym razie skutecznie mógł bronić odzyskanych korzyści. Wtedy oczywiście wojna nie będzie mu się już przedstawiać jako akt barbarzyński i niesprawiedliwy, jako źródło złego, lecz tak jak marszałkowi Moltkemu, jako jedynie sprawiedliwy środek skonsolidowania honoru, niepodległości i dobrobytu.

Tak się przedstawia filozofia wojenna ze stanowiska polityki realnej. Bluntschli wzdrygnie się po przeczytaniu ostatniego listu marszałka Moltkego, gotów nawet napisać książkę w odpowiedzi, której niezawodnie przyklaśnie świat uczony całej Europy! Niestety książkowa pociecha nie wystarczy, bo z listu Moltkego tchnie ta nieubłagana realna polityka, która nie ogląda się na książkowe wywody o etyce międzynarodowej i na razie ciągle nad niemi ma przewagę. Można powyższe zdanie marszałka Moltkego nazwać paradoksem, ale mimo to każdy polityk ukorzy się przed nim, bo jest to tylko *pendent* do drugiego paradoksu, któremu polityka realna wbrew wszelkim protestom książkowym zapewniła racyę bytu, paradoksu. który każe przygotowywać wojnę dlatego, aby mieć pokój: *si vis pacem para bellum.*

Ankieta szkolna.

(Wnioski dodatkowe w sprawie planów naukowych).

Na posiedzeniu sekcyi pedagogicznej ankiety szkolnej z dnia 19 lutego przedłożył prof. Bolesław Baranowski w sprawie podręczników do nauki języka wykładowego w szkołach ludowych, mianowicie jedno- i dwuklasowych, następujące wnioski:

1. Uznaje się potrzebę jak najspieszniejszej rewizyi książek szkolnych, której celem będzie przeprowadzenie zupełnej zgodności między książkami podręcznemi a planami szkolnemi.

2. Ze względu na odmienny zakres i rozkład nauki mają być odmienne podręczniki dla szkół jedno- i dwuklasowych z jednej, a dla szkół wyższej kategoryi z drugiej strony.

3. Dla szkół jedno- i dwuklasowych należy ułożyć trzy podręczniki do czytania, a mianowicie elementarz dla obu pierwszych lat nauki, książkę dla trzeciego i czwartego roku i takąż dla piątego i szóstego roku nauki.

4. Wiadomości podawane z zakresu nauki realiów znajdą w książkach do czytania stosowne pomieszczenie w osobnych rozdziałach, dających łatwy przegląd przeznaczonego na każdy oddział materyału.

5. Przy układaniu ustępów do nauki realiów należy przestrzegać, ażeby wstępy te nie miały zbyt znacznych rozmiarów. Dłuższe przedmioty należy w stosownem opracowaniu rozdzielić na mniejsze, zamknięte w sobie artykuły, dające się bez trudu opracować w szkole ile możności w jednej lub w dwóch godzinach, a zawierające zrazu przedstawienie pojedyńczych szczegółów, a następnie, w osobnych artykułach, zebranie tych szczegółów pod pewne ogólne punkta widzenia. Gdzie plan naukowy wyszczególnia materyał, który należy traktować w szkole, tam wypada każdemu wymienionemu w planie szczegółowi poświęcić osobny ustęp.

Wnioski powyższe uzasadnił prof. Baranowski następującemi motywami: Dyskusya, prowadzona w sprawie reformy ustaw szkolnych, podniosła dobitnie niezgodność między planami a podręcznikami, ułożonemi przed zarządzonem przez centralne władze państwowe wydaniem powszechnie obowiązujących planów naukowych, i słusznie przypisała temu niedostatkowi w znacznej części okazujące się trudności w wykonaniu planów i skromność osiągniętych w niektórych kierunkach rezultatów. Wykonanie myśli zawartej w powyższych wnioskach, uczyni na czas jakiś zbytecznem a raczej pozwoli odroczyć wydanie szczegółowej instrukcyi specyalnej, które to zadanie wobec motywów, wyrażonych w sprawozdaniu generalnem, nie tak łatwo i nie tak rychło da się ku zupełnemu zadowoleniu wykonać. Ułożenie podręczników w sposób, wskazany we wnioskach powyższych, ułatwi nauczycielom samym i konferencyom okręgowym układanie szczegółowych planów dla każdej szkoły i dla każdego okręgu, co następnie umożliwi wydanie generalnej instrukcyi szczegółowej, której się liczne głosy domagają.

Wniosek drugi wynika z uznanej we wniosku pierwszym potrzeby zupełnej zgodności między planem a podręcznikiem. Plany szkół jedno- i dwuklasowych z jednej a

4)

PAN JACEK

OBRAZEK Z ŻYCIA WIEJSKIEGO

Przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta"

(Ciąg dalszy.)

Nastała chwila uroczystego milczenia, przerywana chrząkaniem interesantów w sieni, pragnących dostać się do gabinetu, tudzież skrobaniem brzytwy pana Jacka....

— No i cóż ty na to?

— Na co? — mówi żyd, przewracając oczyma.... ja myślał, że ja nie żyję, że ja pochowany już i moja żona pochowana i wszystko pochowane.... Ta moja Sura, to moje oko w głowie. I wie jaśnie pan co — mówi ciszej, nachylając się do ucha pana Jacka — ona mi wzięła dwa tysiące rubli gotówką.

— Tam do licha, Kupido! A widzisz, to Pan Bóg cię karze, bo kiedy ja chciałem pożyczyć od ciebie, toś się zaklinał, że nie masz....

— Prawda jaśnie panie, i moja żona tož samo powiada: jedź do pana Jacka, z przeproszeniem, ona tak nazywa jasnego pana, jakby swojego ojca, i ty jemu przeproś, coby on tobie poradził na delikatny rozum....

— A gdzież jest córka?

— Ten rabuśnik zawiózł ją do kapitana, który jest od inwalidów i oni ją uczą na katoliczkę.... Co to za wstyd.... Ratuj jaśnie panie. Oni ją pod wartą trzymają....

— Hm, czekajże Kupido.... hm, czekajże mruczy pan Jacek, kombinując jakiś plan w swej mądrej głowie, gdy wtem jak strzała wpada panna Aniela, niosąc śniadanie dla ojca.

Jestto dziwnie przyjemnej powierzchowności dziewczyna, zgrabna brunetka, o czarnych wyrazistych oczach, z cerą twarzy pałającą jak zorza przed wschodem słońca. Postawiwszy tackę na biurku, rzuca się ojcu na szyję.

Panu Jackowi tylko oczy się śmieją z radości; widocznie Anielka jest jego faworytką, a ucałowawszy ją, każe szukać owych papierów.

— A, pan Feldman — mówi, przyglądając się desperackiej minie kupca. — Czy to prawda, że jego córka wykradła się z domu?.. Widzi kupiec, tak nie można przeszkadzać dziecku do szczęścia. Ona się zakochała w tym pisarzu. Prawda ojczulku, tybyś nie był tak surowym, gdybym ja się w kim zakochała i chciała iść za niego.... Oto są te papiery....

Ale pan Jacek nic tego nie słyszy, bo wziąwszy na stronę żyda coś mu tam szepcze do ucha i przekłada rękami.

— Mówię ci Kupido, najlepiej tak zrób.... z rączki do rączki.... daj, nie żałuj, bo stracisz córkę.... Pod wodę trudno płynąć....

Ledwie że Feldman wyszedł z pokoju, Anielka niby to porządkując papiery, zapytuje figlarnie:

— A wie tateczko, po co wujcio Rudolf przyjechał?

— Nie wiem....

— I tateczko nie jest ciekawy?

— Hm, i owszem, bardzo ciekawy — powtarza, obserwując wójta przez okno, który zdjąwszy czapkę, gładzi sobie włosy ręką i idzie wprost do dworu....

— Otóż on w interesie pana Wacława Tateczko może nie wie, że pan Wacław....

Gdyby pan Jacek zamiast na wójta, spojrzał w tej chwili na córkę, byłby zobaczył, jaką to purpurą okryła się twarz panienki, ale że wójt przestąpił próg kancellaryi, więc tylko na pół przytomnie odpowiada córce:

— Cóż mu tak pilnego?... Jak się masz wójcie.... dzieciuch jeszcze.... A cóż tu asana do mnie sprowadza?

— Moja Anielciu — rzecze, zwracając się do panny — powiesz mi później o Wacławie.... Widzisz, to sprawa urzędowa.... No, no, ja tam przyjdę, tylko się tu załatwię.... Okropność, co ja mam tych interesów na głowie.... Siadajże wójcie, nie żenuj się, teraz inne czasy.... Wójt jesteś moim zwierzchnikiem....

Anielka, spuściwszy żałośnie oczy, stała czas jakiś z bardzo zakłopotaną miną, lecz widząc, jak ojciec zajął się wójtem i sam nalewa mu wódki do kieliszka, westchnęła ciężko i wyszła wolnym krokiem do sieni.

Pan wójt jest sobie młody jeszcze gospodarz wiejski, świeżo przebrany w mieszczańską kapotę. Twarz ma okrągłą i czerwoną jak burak przemarznięty, czarne chytre oczki, głowę ostrzyżoną krótko i czerwoną, w białe kraty chustkę na szyi. Urzędując dwa lata w tej gminie, doskonale oswoił się ze swoją rolą władzcy, zatem w stosunkach z dworami doszedł do pewnej poufałości i tej perfekcyi, że używa nawet chustki do nosa, w której ma obwiniętą pieczęć gminną. Również co do tej pieczęci, to już bez pokazania pisarza wie, w którem miejscu ma ją na gminnych dokumentach przyłożyć, a nawet unika przewrócenia jej w niewłaściwym kierunku.

Wypiwszy jeden i drugi kieliszek wódki, i posmarowawszy chleb masłem daleko grubiej niż sam chleb, rozpoczął swoje przedstawienie w interesie reparacyi kościoła parafialnego, a mianowicie prośbę, żeby pan Jacek, jako mający i swój w Siedliskach i zakupiony las na wycięcie, darował bezpłatnie drzewo na tę reparacyę....

— Wójcie Kupido — odzywa się na to pan Jacek — co też ty gadasz? Gdzież ja sam dawać mam drzewo, a cóż reszta parafii? Toć ośm wsi należy do tego....

— Pan Lewandowski obiecał zapłacić majstrów, a gromada zwiezie i pomoże cieśli.... Cóż ta u wielmożnego pana, mającego taki sztuk lasu, znaczy te marne dwadzieścia sosen....

— Wójcie, co wam się zachciewa. Cóż to ja nie zapłaciłem za ten las grubych pieniędzy?

— To też gromada powiedziała, że jak już wielnożny pan nie chce, to weźmie z Siedliskiego boru, choć tam są cieńsze chojary ... Przecie to wielmożny panie na chwałę Boską, a las jak był tak i będzie.... Byliśmy u naczelnika, i on powiada: wam ciężko chłopom, ja wiem, to też ładnie ukłońcie się panu z Siedlisk, a on wam da....

Nie bardzo podobała się ta propozycya wójta panu Jackowi, więc dalejże tłómaczyć mu, jakie są przepisy co do składek na reparacye kościołów, a potem radzić, jak on powinien zwołać zgromadzenie parafian, jak zrobić rozkład, w czem przepisy tego rodzaju są uciążliwe, i jakby wypadało takowe poprawić....

Pan Jacek mówił gładko i przekonywująco. Stawiał dosadne argumenta tak, że wójt, wytrzeszczywszy na niego oczy, tylko ziewał, kiwając głową. Jednak od czasu do czasu, i i to przy najwyższym zapale dowodzeń, ktoś uchylał drzwi od sieni i wsadzał głowę do kancellaryi, to ów stary wieśniak z synem, to któryś z parobków z książeczką służbową. Pana Jacka te żebrzące postacie niezmiernie dekoncertowały, więc przybiegał do drzwi, pytając szorstko:

— Czego?

— Chciałem co z ordynaryi....

szkół pospolitych wyższej kategoryi z drugiej strony różnią się ze względu na czas, którym szkoła dysponuje i na możliwość częściejszego lub skąpszego obcowania między nauczycielami a uczniami, co do dokładności traktowania, co do obfitości szczegółów, mających lub mogących wchodzić w zakres nauki szkolnej. Że zaś szkoły jedno- i dwuklasowe są albo po wsiach, albo po miasteczkach, w których zajęcia ludności mieszczańskiej nie wykluczają zajęć wieśniaczych, przeto można będzie przy opracowaniu i wyborze odpowiednich ustępów mieć wzgląd na przyszłe zadania gospodarcze młodzieży, o co się dopominano ze stron wielu, o ile się to nie sprzeciwia zasadzie ogólnej, wykluczającej z nauki wieku dziecięcego wszelką daleko idącą specyalność i dresurę w pewnych tylko jednostronnych kierunkach kosztem ogólnego i harmonijnego wykształcenia władz umysłowych.

Rozumie się samo przez się, że te same podręczniki mogłyby służyć i dla szkół trzyklasowych, istniejących w ludniejszych gminach wiejskich.

Dotychczasowy i nadal proponowany podział na klasy, oddziały i grupy dostatecznie uzasadnia wniosek trzeci. Zawsze bowiem dzieci każdych dwóch idących po sobie lat nauki tworzą pod względem nauki pewną całość, czyli — jak się u nas powszechnie wyrażają — klasę. W ten sposób i w szkołach jednoklasowych, to jest jednoizbowych, o jednym nauczycielu, i w szkołach dwuklasowych, o dwóch nauczycielach, uczących w dwóch oddzielnych izbach, tworzą według utartego od dawien dawna sposobu mówienia dzieci pierwszego i drugiego roku nauki I. klasę, dzieci trzeciego i czwartego roku nauki II klasę, a dzieci piątego i szóstego roku nauki III klasę. Proponowano wprawdzie dla szkół wiejskich wydanie jednej tylko podręcznej książki oprócz elementarza. Atoli przeciwko temu przemawia najprzód ważny wzgląd pedagogiczny i psychologiczny, że ślęczenie czteroletnie nad jednym i tym samym podręcznikiem musiałoby unużyć i znudzić, wyniechęcić uczniów. Nadto książka, mająca służyć na cztery lata, dla dwóch rożnorodnych stopni młodzieży, musiałaby być i trwalsza i większa a w następstwie droższa. Tu zaś przemawia i wzgląd ekonomiczny za rozdzieleniem wydatku na książkę na dwie raty. Łatwiejsza to bowiem rzecz dla niezamożnych rodziców zapłacić co dwa lata po mniejszej kwocie za dwie książki, niż na raz znaczniejszą kwotę za jedną.

Załatwieniem rzeczy w myśl czwartego wniosku usuwa się wszelkie narzekania na brak określenia i przesadność w wymaganiach co do nauki realiów. Zebranie ustępów, należących do siebie osnową da nauczycielowi łatwy przegląd materyału i ułatwi mu wybór, zastosowany do czasu i warunków lokalnych.

Układającym samym ułatwi taki układ książek w znacznej części ich arcytrudne zadanie, pozwalając przymierzać objętość pojedyńczych ustępów do siebie nawzajem i do całości zadania, tudzież do czasu, którym szkoła będzie mogła dysponować dla osiągnięcia każdego specyalnego zadania.

Że układ taki okazuje się praktycznym, tego dowodzi okoliczność, iż pomijając już książki do czytania dla szkół średnich — liczne podręczniki obce dla szkół ludowych oglądały się za jakimś szematem dla rozdzielenia materyału i że w części lub w całości taki układ akceptowały. Między innemi podręcznikami tego rodzaju może być także w części przykładem jedna polska książka do czytania, wydana przed niejakim czasem dla szkół W. ks. Poznańskiego.

Przy takim układzie muszą umilknąć głosy, domagające się to wydawania jakichś specyalnych podręczników dla nauki realiów w szkołach wiejskich, to osobnych książek do nauki moralnej, a będące tylko objawem nieokreślonego pragnienia, nie umiejącego sobie zdać jasno sprawy z potrzeby z idań szkoły ludowej. Trudności oryentowania się i układania porządku lekcyj usuwają się tym sposobem same przez się a przy łatwiejszem oryentowaniu się ustanie u nauczycieli i niepokój wewnętrzny, wynikający z obawy niedopełnienia programu, którego powyższe głosy są objawem. Rozumie się, że część niezawarta w dziale realiów powinna mieć układ swobodny, i że przeprowadzony w książkach dla szkół średnich podział na poezyę i prozę i ich poddziały nie powinien tutaj mieć zastosowania, jako niestosowny dla pojęć i rozwoju czytelników. Że i w tym dziale będą ustępy, mające związek z działem realiów, to się rozumie samo przez się, ale nie przeszkadza układowi.

Główną pobudką do wniosku piątego była myśl ułatwienia nauczycielowi zadania. Wiąże on się ściśle z wnioskiem czwartym, a wykonanie jego ułatwi nauczycielowi trafny wybór, zastosowany do miejscowych warunków, mianowicie co do tego, od czego ma zacząć jako od rzeczy głównej, a co ma dołączyć jako szczegół dodatkowy.

Rada państwa.

Komisya Izby panów przedłożyła już sprawozdanie z projektem ustawy o egzekucyi na płace urzędników i innych osób zostających w służbie publicznej. Podajemy główne postanowienia tego projektu. Paragraf 1 stanowi: Z stałej płacy służbowej, gaży, dodatków personalnych, funkcyjnych, aktywalnych i innych tego rodzaju dodatków osób wojskowych, urzędników i sług dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy, funduszów publicznych tudzież dusz-pasterzy prawnie uznanych kościołów i stowarzyszeń religijnych podlega egzekucyi tylko jedna trzecia część a i ta tylko z tem ograniczeniem, że egzekutowi pozostać ma z ogólnej sumy jego dochodów służbowych roczna kwota 600 zł, zaś przy egzekucyi na należące się prawnie utrzymanie roczna kwota 300 zł. Do kategoryi publicznych urzędników zalicza paragraf 1. także personal nauczycielski szkół publicznych wszelkiego rodzaju, tudzież szkół wyznaniowych. Paragraf 2 stanowi, że także egzekucya na wszelkie dochody emerytalne ograniczoną jest tylko do jednej trzeciej części dochodu i że egzekutowi w każdym razie kwota 350 zł. rocznie pozostawioną być musi. Paragraf 3 wyjmuje z pod egzekucyi wszelkie inne dochody osób w §. 1 wspomnianych, dalej dyurnum, żołd wojska i inwalidów. dodatki przyznane ranionym żołnierzom, dochody przywiązane do medali za waleczność, tudzież t. z. kwartał pogrzebowy i pośmiertny przypadający rodzinie osób w §. 1 wyrażonych.

Dalej wyjęte są z pod egzekucyi opłaty pobierane przez dusz-pasterzy wprost od stron za czynności duchowne t. z. *jura stolae*, dochody te mają być potrącane przy obliczaniu trzeciej części płacy dusz-pasterza. Na dodatki kwaterowe można prowadzić egzekucyę tylko z powodu czynszu mieszkalnego.

Paragraf 4 mówi o obliczaniu dochodów w naturze, §§. 5 i 6 zawierają postanowienia co do egzekucyi na kaucyę małżeńskie osób wojskowych, §. 7 stanowi, że zastosowanie §§. 1—6 nie może być ani wykluczone ani ograniczone przez układ między egzekwentem a egzekutem zawarty i że wszelki akt prawny sprzeczny z postanowieniami niniejszej ustawy jest nieważny. §. 8. przyznaje dłużnikowi prawo uchylenia kondyktów na płacę, dozwolonych przed wejściem w życie tej ustawy, o ile z ustawą tą pogodzić się nie dadzą. §. 9 orzeka, że egzekucya w drodze administracyjnej, o ile według dotychczasowych przepisów była dopuszczalną, nie zostaje uchyloną. §. 10 wreszcie zawiera klauzulę wykonawczą.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Socyaliści w Niemczech.)

Parlamentowi niemieckiemu przedstawiono urzędowe sprawozdanie o stanie agitacyj socyalistowskich w Niemczech, które jest równocześnie uzasadnieniem potrzeby utrzymania małego stanu oblężenia w Berlinie tudzież w Hamburgu i Altonie, gdzie został zaprowadzony od 28 października r. z.

Sprawozdanie rozpoczyna się od zwrócenia uwagi, że ruch socyalistyczny znalazł bardzo dogodną niwę w Hamburgu i Altonie, że pod kierownictwem zręcznych przywódców szerzył się tak pomyślnie, iż objął nawet sąsiednie powiaty i dotknął szczególniej prowincyi Szlezwicko-holsztyńskiej.

W dalszym ciągu sprawozdania czytamy: „Mimo ograniczenia agitacyi spowodowanego zaprowadzeniem prawa przeciw socyalistom w okolicach Hamburga i Altony, nietylko, że zdołała się utrzymać organizacya istniejąca, lecz owszem wzmocniła się jeszcze w skutek napływu gorliwych i zręcznych agitatorów, których na podstawie §. 28 prawa o socyalistach wydalono z Berlina. Do Hamburga i Altony przeniósł się punkt centralny całej organizacyi demokratyczno-socyalnej. Jakie są dążności tej organizacyi, o tem przekonać się można ze zgromadzenia socyalistów niemieckich, odbytego w Szwajcaryi w sierpniu roku ubiegłego. Na zgromadzeniu tem postanowiono zaprowadzić organizacyę na podstawie organizacyę rewolucyi międzynarodowej.

„Wobec tak groźnego ruchu, który stłumiony został tylko na zewnątrz, postanowienia prawa z 21 października 1878 r. okazały się niedostatecznemi dla Hamburga i okolicy.

„Bez względu na przykładną czujność władz istniała organizacya, podtrzymywana sprężystem kierownictwem przewódców. Pod jej opieką rozpowszechniano zakazane czasopisma, a mianowicie londyńską *Freiheit* i zurychskiego *Socialdemokrat*, tudzież inne niezliczone pisma rewolucyjne. Wszystkie te ulotne pisemka podtrzymywały w tłumach ludności myśl gwałtownego obalenia istniejącego porządku rzeczy. Agenci socyalistowscy poważali się nawet do koszar w Altonie przemycać podburzające pisma. Ścisłe stosunki przywódców z ruchem socyalistów zagranicznych, mających główną swą siedzibę w Londynie, potęgowały groźny charakter tego ruchu.

„Działalność tej organizacyi zamanifestowała się nawet jawnie, a mianowicie pod czas wyborów w Hamburgu. Wzmocnione przez zwycięstwo w wyborach poczucie własnej siły, uzyskane przekonanie o wpływie stronnictwa, a nakoniec rozdrażnienie nieustające, podtrzymywane myślą o przewrocie w wielkich masach ludu, doprowadziły do tak groźnego stanu rzeczy, iż użyć należało jak najsurowszych środków.

„Dopóki szło tylko o uczynienie nieszkodliwymi kilku ludzi, wystarczać mógł trzeci ustęp §. 28 prawa o socyalistach. Obecnie jednak pokazuje się, że ustęp ten dozwalający na krótszy termin niż na rok wprowadzić stan oblężenia, jest bezskuteczny. Dlatego cały paragraf zostaje zastosowany do Hamburga, Altony i okolic“.

Do powyższego aktu złożonego parlamentowi dodaje *Germania* następne uwagi: „Rząd sam przyznaje, że prawo przeciw socyalistom potrafiło wprawdzie stłumić hałaśliwą agitacyę, ale okazało się bezsilnem wobec propagandy tajnej i wichrzeń stronnictwa. Prasę socyalistyczną stłumiono w Niemczech, ale za to tem gorliwiej i ruchliwiej pracuje też sama prasa za granicą. Przy pomocy poczty zalewa ona całe okolice w Niemczec, a ton, jakim się odzywa, przechodzi wszelkie pojęcie w skrajności i dążeniu do przewrotu. Myśmy sami otrzymali kilka wiadomości z różnych stron, że pisma te rozpowszechniane są obecnie z podwójną gorliwością. W opakowaniu nie budzącem podejrzenia nadchodzą te pisma z zagranicy, i rozrzucane bywają z wielką przebiegłością. Robotnicy znajdują je w kieszeniach, warsztatach, w prywatnych mieszkaniach, nie wiedząc zgoła, kto im podrzucił ten niebezpieczny pokarm umysłowy. Jakkolwiek to smutne, można było przewidzieć, że stłumienie wolnego słowa w piśmie i na zgromadzeniach wywoła rezultat bardziej jeszcze opłakany. Tymczasem podrasta generacya, która, wychowana w erze Kulturkampfu inaugurowanego przez Falka, wzmocni szeregi demokracyi socyalnej. — Doświadczenia tego rodzaju powinny rządowi otworzyć oczy i zachęcić do środków pozytywnych przeciw wichrzeniu. Podjęta przez rząd sprawa zabezpieczenia losu robotnikom jest pierwszym krokiem na tej drodze. Ale, dodać musimy, to dopiero początek nie załatwiający sprawy. Podnosimy i w tej sprawie nasze dawne żądanie, ażeby rząd wrócił kościołowi dawną jego wolność. Niech kościołowi wolno będzie rozwinąć wszechstronną działalność w zwalczaniu zgubnych tendencyj, w uśmierzaniu rozkiełznanych namiętności i przywodzeniu umysłów do poddania się najwyższej powadze boskiej. W istocie bowiem, kwestya socyalna jest kwestyą religijną i chcieć ją rozwiązać bez pomocy kościoła, jest daremnem usiłowaniem“.

KRONIKA

= **JE. pan Namiestnik** hr. Alfred Potocki spodziewany jest dziś wieczór z powrotem we Lwowie.

— **Pan Marszałek krajowy** dr. Zyblikiewicz wyjechał wczoraj do Wiednia na posiedzenie Izby panów. Dniem przedtem przyjmował urzędników magistratu krakowskiego, którzy pożegnali go jako swego szefa.

= **Ministerstwo handlu,** chcąc szkołę garncarską w Kołomyi, w której prowadzi się dotąd naukę garncarską tylko praktycznie, przekształcić na zakład fachowy, w którymby i artystyczna strona tej nauki była zastąpiona, zamierza wysłać do Kołomyi nauczyciela dla nauki rysunków i ceramicznej dekoracyi, p. Tadeusza Sikorskiego, architektonicznego rysownika, posiadającego wyższe ogólne i fachowe wykształcenie. Nauczycielowi temu powierzone zostanie w swoim czasie kierownictwo szkoły fachowej. Przybędzie on do Kołomyi dopiero w sierpniu, gdyż kształci się jeszcze obecnie praktycznie w dekoracyi naczyń. Wynagrodzenie (900 zł.) pobierać będzie p. Sikorski ze skarbu państwa.

= **Dodatek gminny.** Rada miasta Lwowa na mocy §. 86 statutu z dnia 14 października roku 1870 podwyższyła zeszłoroczny dodatek gminny do wysokości $3\frac{1}{2}$ centa od każdego zł. w. a i upoważniła Magistrat do rozpisania tej dopłaty o $\frac{1}{2}$% wyższej na cele kwaterunkowe roku bieżącego. Magistrat, uwiadamiając o tej uchwale Rady miejskiej, powziętej na posiedzeniach dnia 3 i 10 lutego r. b. zawiadamia, że dopłata ta służyć ma wyłącznie do pokrycia wydatków, połączonych z kwaterunkiem wojska, a pobór odbywać się będzie w c. k. urzędzie podatkowym w sposób dotychczasowy, t. j z końcem każdego kwartału.

Mróz po krótkiej odwilży i dość obfitym śniegu znowu dziś doszedł 10°R. Z powodu grubej mgły nad ranem drzewa okryły się obfitym szronem.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono z małej synagogi pod l. 14 na ulicy Smoczej duży mosiężny sześcio-ramienny świecznik z napisem *Ingai Jankai Ismuch Izrael*; uczniowi gimnazyalnemu J. S z kuchni z domu pod l. 23 na ulicy Akademickiej nowe futerko lisie pokryte suknem ciemnem; pani R. R. ze strychu na ulicy Wekslarskiej bieliznę; kupcowi J P. z handlu 4 sznurki dużych okrągłych korali wartości 275 zł - Wyśledzono i przyaresztowano Wiktora Englerta, sprawcę kilku w tym tygodniu popełnionych zbrodniczych kradzieży, a przy rewizyi u aresztowanej następnie przyjaciółki tegoż na ulicy Szpitalnej znaleziono następujące skradzione rzeczy: 5 łyżeczek srebrnych, lichtarzyk srebrny, aksamitną czarną torebkę z okuciem metalowem, dwa prześcieradła ze znakiem W. P. i T. M. dwa ręczniki ze znakiem EAB. i H. D. A., męzką koszulę z haftowanym przodem, futerał z pierścionkiem złotym. — Zgubiono na ulicy Zimorowicza zegarek remontoir o dwu kopertach. — Złożono w policyi znalezioną kartkę zastawniczą na pająk mosiężny.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Heidelbergu skutkiem zamachu samobójczego Nestor

---

— Do pani, do pani — odpowiada, zamykając klamkę.

— Ja wedle tego gruntu za karczmą — mówi staruszek.

— Do pani, do pani... widzicie, nie mam czasu....

— Ojczulku, mama prosi na chwilkę....

— Zaraz, zaraz... No, mój wójcie, dam dwie sosny i kwita....

— Eh, ma też ta co żałować wielmożny pan lasu.... Czy go to sieje kto, albo co.... Nie było nas, był las, nie będzie nas, będzie las... Na chwałę Pana Jezusa niech wielmożny pan przyłoży jeszcze....

— No to dam cztery i dajcie mi święty pokój.... — mówi, wychodząc do sieni.

— Ha, niechże już będzie co łaska, tylko żeby też wielmożny pan kazał je przepuścić traczom....

— Alboż to gromada nie może?

— Ta może, ino to tyle zachodu stawiać kobylice, szukać piły, a u wielmożnego pana jest cały rychtunek w lesie... Tracze się chwycą, to duchem chlasną i już....

— No, no, zobaczymy, przepraszam cię wójcie, muszę tam iść....

— A te wierzchy od sosen to też wielmożny dziedzic ofiaruje dla wójta.... Może się jaki słupek na ogrodzenie wybierze....

— Dobrze, dobrze — mówi już kręcąc się w sieni, gdzie właśnie zastąpili mu drogę obaj posłańcy, przypominając o odpis....

— Idźcie do pani, do kuchni, niech wam dadzą co jeść, nie mam czasu... poczekajcie trochę....

— Jacusiu, Jacusiu, bój się Boga, alež ty się rozerwiesz! — woła wychodzący z drugich drzwi pan Rudolf, z twarzą obwiązaną chustką, z pod której wygląda biały materacyk z aromatycznemi ziołami....

— Daruj Kupido, widzisz, nie mogę.... Straszne rzeczy, co ja mam na głowie interesów.... No, jak się masz.... co u licha, spuchłeś jak trąba, rzuć te głupie materacyki a chodź do mnie, dam ci takie lekarstwo, że tylko przyłożysz na ząb, i od razu jakby ręką odjął....

— Dwa dni tu już czekam na ciebie.

— Jak Boga kocham, widzisz, czy ja mam chwilkę czasu wolną.... Mój Sitecki — rzecze prędko, odwracając się do kłaniającego się młynarza — zmiłuj się; do pani, do pani; ja się nie rozerwę... Rudziu kochany, jaki ty jesteś dobry; powiadasz dwa dni, pójdźże do mnie, bo się zaziębisz... kroplę jedną do ucha, kroplę drugą na ząb i przyłożyć to razem do waty.... Czy cię licho nadało, znowu Szlomowa z mężem.... Bardzo proszę ... Ot, widzisz Rudziu, czy ja co mogę....

— Niech zaczekają....

— Jak cię kocham, Kupido, nie można, to mój generalny bankier — szepcze szwagrowi do ucha... — Niechże państwo idą.... Rudziu, nie ziębi się, przyszlę ci zaraz krople.... Muszę się z nimi rozmówić.... za mi nutkę.... no, przepraszam cię, za minutkę...

Pan Rudolf, zobaczywszy, że ani sposób odciągnąć go od tej pary żydowskiej, dał za wygrane dalszej rozmowie, ręką machnął i, trzymając chustkę przy twarzy, wszedł napowrót w drzwi, z których się wywlókł, aby zobaczyć szwagra.

Tymczasem nasz pan Jacek tak jakoś skacze koło owej żydówki w złoconym czepcu, tak ją zaprasza siedzieć i tyle jest uprzejmy, że sama żydówka czuje się tą grzeczno ścią zakłopotana.... A jestto sobie najordynarniejsza, o bardzo nieuroczej powierzchowności prowincyonalna córka Izraela, z oczami zaczerwienionemi jak u królika, a kiedy zacznie mówić, to zamiast głosu wydobywa się z pomiędzy obrzękłych warg coś podobnego do świstu w połączeniu z gulgotaniem indyka.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

wydziału medycznego tamtejszej wszechnicy dr. Wilhelm Lange; w Londynie profesor geologii w Kings-College mr. James Tennant, przeżywszy lat 72; w Wiedniu emer. feldmarszałek por. br. Karol Nagy Töbör-Ethe, kawaler orderu Leopolda i Żelaznej korony; w Dreznie generalny konsul republik Argentyńskiej i Uruguaju August Mensch, w 74 roku życia; w Monachium były członek rządu prowizorycznego w Palatynacie r. 1849 Emil Stöhr, licząc lat 61.

— **Na przyjęcie posłów** nadzwyczajnych z powodu uroczystości weselnych w Berlinie, musiał sędziwy cesarz Wilhelm w krótkim stosunkowo czasie przebierać się szesnaście razy, ażeby każdego z posłów przyjąć w właściwym uniformie.

— **Słynne niegdyś** czasopismo tygodniowe *The Examiner* w Londynie przestało w tych dniach wychodzić.

— **Okropne nieszczęście** zdarzyło się w mieście Seranton, w północno-amerykańskim Stanie Pennsylwanii. Zgorzał katolicki zakład sierot, przyczem siedmnaścioro dzieci utraciło życie w płomieniach.

— **Gwałtowny orkan,** według depeszy z Londynu, srożył się dnia 3 b. m w Irlandyi i zrządził tam dotkliwą szkodę.

— **Z powodu zamieci** śnieżnej w ostatnich dniach były całodniowe przerwy w ruchu na kolejach zachodnio-węgierskich.

— **W skutek wybuchu** dynamitu, spowodowanego nieostrożnością robotnika, wyleciał w powietrze domek strażniczy przy kolei Arcyks. Rudolfa pod Villach. Robotnik wspomniony doznał bardzo ciężkiego uszkodzenia.

— **Naokoło ziemi** odbyła podróż w 430 dniach korweta brazylijska *Vital de Oliveira*. Droga, jaką ten statek odbył, wynosiła 35.045 mil morskich

— **Opryszkowstwo** w Sardynii znowu w ostatnich czasach podniosło głowę i wywołało energiczną akcyę ze strony władzy bezpieczeństwa. Jak donosi dziennik *Av. di Sard.*, w zeszłym tygodniu oddział karabinierów z Iglesias wytropił słynnego rabusia Nicolo Desugas, który pięć morderstw miał na sumieniu oprócz rozlicznych rabunków i innych zbrodni. Dusugas, usiłując stawić żołnierzom opór, poległ od ich kul. Dwóch innych rabusiów, od trzech lat już ściganych, ujęto nareszcie w tej samej okolicy.

— **Operacya żołądka.** W ciągu kilku tygodni sławny operator wiedeński dr. Billroth wykonał z zupełnem powodzeniem dwie już operacye raka żołądkowego.

— **W tajemniczy sposób,** jak donosi depesza z Nowego Jorku, ukradziono bawiącej tamże na gościnnych występach artystce wiedeńskiej, pani Geistinger, z mieszkania duży kufer z garderobą teatralną.

— **Klęska głodowa** na Górnym Szląsku, według dzienników szląskich, nie zmniejsza się na nieszczęście, lecz przeciwnie panuje w pierwotnych rozmiarach w wielu okolicach. Jak donosi *Rat. Leob. Ztg.*, w dwudziestu czterech wsiach nędza doszła ogromnych rozmiarów, a w miejscowości Turczy 140 osobom zagraża śmierć głodowa, jeśli szybka nie nadejdzie pomoc.

— **Wesele u Malajów.** Pewien korespondent z Batawii podaje następujący opis obrzędów ślubnych Malajów, których był naocznym świadkiem: Na zaproszenie udaliśmy się (Europejczycy) wcześnie rano do Kampongu, t. j. wsi. Panna młoda stroiła się właśnie w jednej z chat Po chwili doszedł nas przygłuszony dźwięk dziwnej jakiejś muzyki i ujrzeliśmy zbliżające się ku nam zbitym tłumem grono kobiet, które wiodły w pośrodku pannę młodą. Ta ostatnia popychana była raczej przez towarzyszki niż szła sama. Przedstawiała też osobliwszy widok; twarz jej bowiem i górna część ciała była prawie niewidzialna, ponieważ przysłoniono ją rodzajem skrzynki, w skutek czego także chód panny młodej był ciężki i niezgrabny. Orszak zatrzymał się przed progiem mieszkania przyszłego męża, i tu dopiero zdjęto z niej ową skrzynkę, przyczem się pokazało, że dziewczyna jak na Malajkę była wcale nieszpetna. Odszeptawszy modlitwę, pozwoliła ona jednej z towarzyszek rozpiąć nad sobą duży parasol, podczas gdy inna towarzyszka brała garściami żółty ryż, pomięszany z drobnemi monetami i obsypywała tem ów parasol. W końcu zaprowadzono pannę młodą do wnętrza mieszkania, gdzie zajęła krzesło na podwyższeniu i pod baldachimem, bogato przyozdobionym złotem i połyskującemi kamieniami. Baldachim ten razem z szatami weselnemi wypożyczany bywa przy każdej podobnej sposobności jedynie na czas obchodu. Panna młoda siedzieć musi pod nim, dopóki nie przyjdzie po nią pan młody i przez ten czas formalnie znajduje się „na wystawie“ dla wszelkich ciekawych oczu. Strój jej zresztą był wcale malowniczy. Na głowie miała rodzaj dyademu, na stopę blisko wysokiego, a utworzonego z samych długich szpilek, wysadzanych kosztownemi kamieniami. Szyję i piersi osłaniała duża blacha, niby pancerz. Ramiona i palce formalnie obciążone obróżkami złotemi i pierścieniami; trzewiki tkane złotem i srebrem; suknia z czerwonego tarlatanu, złotem haftowana. Naraz ozwały się głosy: „Pan młody nie przyjdzie! pan młody chory!“ — „Nie, on nie chory przecie! — odpowiadały inne kobiety — ale matka jego nie pozwala na ślub, i dlatego przyjść nie może“. Głosy te oczywiście musiała słyszeć biedna „wystawiona“, po chwili też rozpłakała się na dobre, ale z miejsca się ruszyć nie mogła, gdyż ceremoniał weselny nie pozwala na to. Żałowaliśmy jej szczerze w tej chwili, ale widocznie była to tylko próba czułości, gdyż nie długo trwało, kiedy doszedł nas dziki wrzask pomięszany z głuchym odgłosem wspomnionej już wyżej osobliwszej muzyki. Po izbie rozległ się szept: „Już idzie, już idzie“ - dwoje dziewcząt przystąpiło do panny młodej i otarło jej łzy z oczu i okrasiło jej twarz czerwonym barwikiem. Za chwilę wśród najokropniejszej wrzawy, okrzyków wojennych i dźwięków muzyki pojawił się pan młody, otoczony tłumem mężczyzn, i podobnie popychany, jak panna młoda przez kobiety. U progu oprócz ceremonii z parasolem i ryżem musiał jeszcze rozbić nogą dzbanek i jajo ustawione w jego szyjce, a to jednem stąpieniem. Następnie wśród nieustających wrzasków usiadł na podwyższeniu obok panny młodej, a jedna z dziewcząt, przyklęknąwszy, poruszała przez chwilę wachlarzem przed młodą parą. Na tem zakończyła się właściwa ceremonia ślubna; państwo młodzi zarówno jak wszyscy obecni udali się po tem wszystkiem do zastawionych już stołów.

Z Izby sądowej.

(Oszustwo.)

(Ciąg dalszy.)

Dr. Władysław Balko, adwokat krajowy, poczynił następujące zeznania: Dnia 26 stycznia 1875 przybył do mnie Leon Popiel z oświadczeniem, że od Floryana Wysockiego, właściciela dóbr Hrehorowa, ma do żądania na podstawie skryptu notaryalnego z tego samego dnia i roku sumę 20.000 zł. i że tę pretensyę swoją chce cedować na bank kredytowy. Zrobiłem cesyę, ale ustnie zawiadomiłem bank, ażeby nie wchodził w ten interes, a to z następujących powodów: Skrypt dłużny był zeznany przez Kazimierza Wysockiego na rzecz Leona Popiela po śmierci Floryana na podstawie plenipotencyi tegoż. Pominąwszy już okoliczność, że plenipotencya gaśnie ze śmiercią mocodawcy, zachodziła jeszcze inna okoliczność ważna, a mianowicie, że siedm ósmych części Hrehorowa przeniósł był uniwersalny spadkobierca, Kazimierz Wysocki, na swoją żonę, która już dawniej stała się właścicielką jednej ósmej części Hrehorowa. Przy spisywaniu tedy skryptu dłużnego na 20.000 zł. na podstawie plenipotencyi brakowało mojem zdaniem hipoteki i mocodawcy; śp. Floryan już nie żył, a jego zastępcą była pani Marya Wysocka, żona Kazimierza, podpisał zaś skrypt notaryalny tylko Kazimierz. Dnia 5 lutego 1875 dali mi pp. Wysoccy plenipotencyę do przeprowadzenia pertraktacyi spadkowej i uregulowania ich interesów prawnych. Rozpatrzywszy się należycie w sprawach, przyszedłem do przekonania, że dadzą się uregulować za pomocą znaczniejszej pożyczki. Miałem za miar zaciągnąć taką pożyczkę w Towarzystwie kredytowem ziemskiem, i istotnie otrzymałem nawet promesę na 46.000 zł Chodziło jednak o wydobycie gotówki dla zaspokojenia mniejszych długów i wówczas przedstawiłem pp. Wysockim sprawę Popiela. Radziłem mianowicie p. Maryi Wysockiej, ażeby jako właścicielka Hrehorowa przystąpiła do skryptu notaryalnego, zdziałanego przez jej męża na rzecz Popiela. Pani Wysocka zgodziła się na tę propozycyę, spisała stosowną deklaracyę a tak odpadły przeszkody, które przedtem podniosłem. Doradzając teraz bankowi, aby przyjął cesyę, miałem ciągle na myśli zaciągnięcie większej pożyczki, z którejby i ten dług 20.000 zł. mógł być spłacony. Bank przyjął moją propozycyę, cesya została z jego strony podpisaną i skrypt notaryalny Kazimierza Wysockiego został iutabulowany na rzecz banku kredytowego.

Przy wypłacie gotówki w kwocie 20.000 zł. postawił bank warunek, ażeby weksel na 5000 zł. podpisany przez Floryana i Kazimierza Wysockich, już zaskarżony i prenotowany na Hrehorowie, na rzecz banku, został przyjęty zamiast gotówki. Warunek ten został przyjęty. Jakie następnie obrachunki miały miejsce między Handem i Popielem a Kazimierzem W., tego dokładnie nie wiem; wiadomo mi tylko, że przy ostatecznym obrachunku w mojej kancelaryi przedłożył Hand cały plik wekslów, które są teraz w sądzie, i dopłacił Kazimierzowi W. gotówką 981 zł. Kazimierz W. który wobec mnie nie był bardzo szczery, przyjął od Handa wszystkie te weksle zamiast zapłaty i w ogóle zachował się wobec mnie tak, jak gdyby umowa między nim a Handem stanęła już stanowczo poza moją kancelaryą. O wekslu gwarancyjnym na 2000 zł. nie mam żadnej wiadomości jak niemniej o tem, abym jakikolwiek weksel powierzał Handowi do domu. Były one u mnie zamknięte w kasie, a na wezwanie sądu złożyłem je tutaj. Nie przypominam sobie także nic o pytaniu Kazimierza W., jakie następstwa prawne mogłyby spotkać p. Stefana, z powodu tego wekslu na 2000 zł.

Co się tyczy wekslu na 5000 zł., już prenotowanego w tabuli na rzecz banku, który to weksel bank policzył zamiast waluty, a następnie na mnie cedował, rzecz tak się miała: Byłem w posiadaniu tego wekslu. Przy końcu lutego otrzymałem od Kazimierza W. list z prośbą, ażebym postarał się w banku o cesyę tego wekslu na mnie. Przyznać się muszę, iż podziwiałem spryt Kazimierza W., który potrzebując chwilowo gotówki do przeprowadzenia pertraktacyi spadkowej, wpadł na tak dobry pomysł uzyskania gotówki za pomocą tego wekslu. Weksel na 5000 zł. był zapłacony przez p. Kazimierza, który figurował na nim tylko jako żyrant p. Floryan Wysocki zaś jako akceptant. Owoż Kazimierz W. miał prawo domagać się od banku deklaracyi do ekstabulacyj i bank pod żadnym warunkiem nie byłby mu jej odmówił, bo waluta była zwróconą, czyli pokrytą skryptem notaryalnym. Ale zamiast takiej deklaracyi, mógł bank, zgodnie z życzeniem żyranta, który zapłacił walutę w zastępstwie akceptanta, dać cesyę na trzecią osobę a więc na mnie. Operacya ta nie groziła wcale pokrzywdzeniem legataryuszów, bo przypominam, że dążeniem mojem było zaciągnąć większą pożyczkę, z ktorej wszystkie długi zostałyby spłacone. Weksel cedowałem następnie zgodnie z życzeniem p. Kazimierza W. na Fraenkla (Świadek przedkłada tu listy Kazimierza W. potwierdzające jego zeznania.)

Przy konfrontacyi oskarżony p. Wysocki przywołuje świadkowi na pamięć rozmaite szczegóły co do wekslu gwarancyjnego na 2000 zł. ale dr. Balko nic nie wie o tych rzekomych faktach, oskarżony zaś Popiel, twierdząc, że o istnieniu wekslu gwarancyjnego zgoła nic nie wiedział, przypuszcza, że Hand działał poza jego plecami.

P. Feliks Bedliński, były administrator folwarku w Hrehorowie, podpisany na pełnomocnictwie jako świadek, oświadczył, że podpis na obecnym dokumencie nie pochodzi z jego ręki.

Na wezwanie podpisał się p. Bedliński kilkanaście razy a przewodniczący oddał znawcom te podpisy do porównania z podpisem na pełnomocnictwie.

Świadek zeznaje w dalszym ciągu pod przysięgą: Do służby zostałem przyjęty przez Kazimierza W., który wyłącznie i samoistnie i zajmował się gospodarstwem. Ś .p. Floryan nie mieszał się do administracyi. P. Kirchmayera świadek nie zna, równie jak p. Kniaziołuckiego.

Osk. Kniaziołucki zwraca uwagę, że podpisu pana Bedlińskiego na pełnomocnictwie nie legalizował; co też przewodniczący stwierdza.

W przedstawionym sobie izraelicie, poznaje świadek arendarza z Hrehorowa, Williga.

P. Zdzisław Marchwicki, dyrektor banku kredytowego, zeznał pod przysięgą co następuje: W grudniu 1874 i na początku stycznia 1875 robiono w banku kredytowym zabiegi o uzyskanie pożyczki w kwocie 20.000 złr na Hrehorów. Bank zachowywał się odpornie. Dnia 17 stycznia 1875 wyjechał mój kolega p. Simon ze Lwowa, a dla zrozumienia rzeczy muszę nadmienić, że wszystkie sprawy bankowe załatwiam wspólnie z p. Simonem. Ażeby jakaś pożyczka została u nas zrealizowaną, potrzeba ażebyśmy obaj na nią się zgodzili; jeżeli nie ma zgody, dyrymuje prezes Rady zawiadowczej. Owoż po wyjeździe p Simona przyszedł do mnie dnia 29 stycznia dependent notaryusza p. Kwaśnickiego i prosił o podpisanie cesyi na nas bez nas zrobionej. Wobec poprzednich zabiegów podpisałem tę cessyę wspólnie z dr. Goldmanem, jako prokurzystą, z wyraźnem wszakże zastrzeżeniem, że stanowcze załatwienie tej sprawy będzie mogło nastąpić dopiero po powrocie p. Simona. Od tej chwili urgowano nas ustawicznie, a my staliśmy ciągle na odpornem stanowisko, mając do tego ważne prawne powody. W tem stadynm sprawy zapytałem pewnego razu na ulicy dr. Goreckiego, czy pełnomocnictwo gaśnie z śmiercią mocodawcy, na co otrzymałem odpowiedź, że jeśli interes został rozpoczęty przed śmiercią, pełnomocnictwo zachowuje walor. W jakiś czas później przyszedł do banku dr. Balko w tej samej sprawie i przedstawił, że chodzi tu tylko o chwilową pomoc dla jego klientów pp. Wysockich, i że wszystkie prawne warunki są już dopełnione a mianowicie p. Marya Wysocka przystąpiła do aktu notaryalnego zeznanego przez jej męża na rzecz Popiela, który znowu swoją pretensyę ceduje na bank kredytowy. P. Balko prosił tylko o 6 miesięczny kredyt. Po dopełnieniu wszystkich prawnych warunków weszła cała sprawa do tabuli w d. 24 lutego. Rachunkowo rzecz tak się przedstawia: Nabylismy pretensyę Popiela za sumę 20.000 zł. Jako procent za czas od 24 lutego do 25 lipca 1875 zapłacił nam Popiel 1166 zł. 70 ct.; jako procent za czas od 25 lipca do 15 października zapłacił nam p. Kazimierz Wysocki 600 zł., a za czas od 15 października 1875 do 15 stycznia 1876 zapłacił dr. Balko 600 zł., razem tedy za 320 dni zapłacono nam od sumy 20.000 zł. tytułem procentu 2366 zł. 70 cent. Ale rozmaite wydatki, jakie bank musiał ponieść przy zawieraniu tego interesu, wynosiły 388 zł. 7 ct., tak że tytułem procentu zostało nam 1978 zł 63 ct., co czyni $11\frac{1}{10}$ od sta. A było to w r. 1875, kiedy pieniądz był bardzo drogi. Całą sprawę przeprowadzał Hand w imieniu Popiela. Jednocześnie był bank w posiadaniu wekslu na 5000 zł. akceptowanego przez Floryana Wysockiego a żyrowanego przez jego syna Kazimierza. Weksel ten płatny 17 stycznia 1875 nie został w terminie wykupiony. Dnia 18 stycznia 1875 zmarł p. Floryan Wysocki. Bank zaskarżył ten weksel i prenotował sumę 5000 zł. na rzecz swoją tuż po pozycyi 20.000 zł. należącej pierwotnie do Popiela. Weksel ten był przez nas uważany za całkiem odrębny interes, ale zgadzając się na pożyczkę 20.000 zł. postawiliśmy jako warunek, że weksel na 5000 zł i drugi na 1300 zł., zostaną wykupione. Warunek ten został przyjęty. Bank wypłacając tedy Handowi działającemu w zastępstwie Popiela sumę 20.000 zł. potrącił sobie sumę 5000, 1300 i proc., tak, że wypłacił gotówką około 13.000 zł. Hand był agentem banku i załatwiał rozmaite interesa pożyczkowe; stanowiska oficyalnego nie miał.

Do cedowania wekslu na 5.000 zł. na dr. Balka był bank nietylko uprawniony, ale nawet obowiązany. Weksel ten wykupił żyrant, p. Kazimierz Wysocki, i prosił dr. Balka, ażeby postarał się o cesyę. Bank musiał wystawić albo cesyę albo deklaracyę ekstabulacyjną już zapłaconego wekslu; wybraliśmy tedy zgodnie z życzeniem żyranta cesyę. Podobne interesa robi każda instytucya finansowa bardzo często. Przyjmując na bank wysoko oprocentowaną pretensyę Popiela, zrobiliśmy tylko przysługę p. Kaź. Wysockiemu, bo skonwertowaliśmy dług zawarty pod uciążliwemi warunkami na dług z warunkami łagodnemi. Stosunki familijne Wysockich nie były znane świadkowi, ale było to dla niego rzeczą obojętną, bo w takich sprawach decyduje tabula a ta dawała zupełną rękojmię.

W końcu czyni świadek następującą uwagę: Żałujemy, że podczas obecnej rozprawy nie miał bank w tej sali swego zastępcy, któryby odparł natychmiast insynuacyę wobec mojego kolegi Simona, uczynioną przez p. Kirchmayera, którą to insynuacyę nazwać muszę potwarzą.

Przewodniczący uprasza mowcę, aby nie używał zbyt jaskrawych wyrażeń.

Świadek opowiada dalej szczegółowo, jakie zabiegi czynił p. Kirchmayer w banku wspólnie z innymi legataryuszami, aby bądź co bądź usunąć najsłuszniej i najlegalniej nabyte pretensye banku tudzież innych wierzycieli. Chciał on wywołać wspólną akcyę legataryuszów i banku kredytowego przeciw innym właścicielom wekslów. Insynuacya taka oburzyła p. Simona i to było powodem, iż przyjął go dość chłodno, zwłaszcza, że p. Kirchmayer używał rozmaitych pogróżek. Bank w interesie legataryuszów był skłonny do ustępstw, ale wystąpienie p. Kirchmayera zniewoliło go do zaniechania wszelkich rokowań.

P. Edward Simon, dyrektor banku kredytowego, prezydent Izby handlowej, słuchany pod przysięgą, tłómaczy także sprawę pożyczki, o którą już od 1874 się starano. Pośrednikiem głównym był Hand. W zasadzie zgodził się bank na pożyczkę, ale śmierć Floryana Wysockiego stanęła na przeszkodzie, bo skrypt dłużny Popiela opierał się na pełnomocnictwie zmarłego. Muszę tu nadmienić, że ani skryptu notaryalnego, ani pełnomocnictwa ani w ogóle żadnych dokumentów nie widziałem, jak niemniej nie widział ich mój kolega dr. Marchwicki, ani żaden z naszych doradców prawnych, w oryginale, lecz tylko w kopiach uwierzytelnionych. W kilka dni później uwiadomił nas dr. Balko, że trudności zostały usunięte, bo do skryptu dłużnego na rzecz Popiela przystąpiła p. Marya Wacława Wysocka, obecna właścicielka całego Hrehorowa. Prócz dr. Balka pytaliśmy o opinię prawną jeszcze dr. Goreckiego, który oświadczył, że pożyczka pod takiemi warunkami z całym spokojem udzieloną być może. Po dopełnieniu wszystkich formalności prawnych, które zresztą nie należą do dyrektorów, lecz do naszych doradców prawnych, zrealizował bank pożyczkę na 20.000 zł. czyli innemi słowy: przyjął cesyę Popiela. P. Floryan Wysocki miał u nas stały kredyt wekslowy do wysokości 5—6 tysięcy zł. a bank był w posiadaniu jednego wekslu na 5.000 zł. z jego akceptem, żyrowanego przez Kazimierza Wysockiego. Po śmierci Floryana zaskarżył bank weksel i prenotował sumę 5.000 zł. na Hrehorowie. Gdy przyszło do wypłaty pożyczki położył bank warunek, iż w sumę wejdzie i ów weksel — na co się zgodzono. Wypłaciliśmy tedy 20.000 zł. odliczywszy 5.000 zł. i 1.300 zł. z tytułu innego, także już płatnego wekslu i procentów. Tak więc weksel na 5.000 zł. był już zapłacony i bank musiał żyrantowi, który go wykupił, dać koniecznie kwit ekstabulacyjny. Jakoż gdy później dr. Balko wykazawszy się

pełnomocnictwem p. Kazimierza Wysockiego zażądał od nas, abyśmy weksel cedowali na niego, bank nietylko nie miał prawa odmówić, ale poprostu musiał uczynić zadość żądaniu. Na tem skończył się cały interes. W r. 1878 zaczęły po Lwowie obiegać pogłoski, że weksle z podpisami Floryana i Kazimierza Wysockich, już prenotowane w tabuli, są sfałszowane, równie jak podpis Floryana na pełnomocnictwie. Nie zwracałem na to uwagi, ale prawie równocześnie z pogłoskami pojawił się u mnie p. Kirchmayer i zaczął mi przedstawiać, że legataryusze, których jest pełnomocnikiem, zostali pokrzywdzeni, i zapytał, czyli bank dla uniknięcia skandalu nie byłby skłonnym do ustępstw. Taka argumentacya nie mogła mnie usposobić korzystnie, odpowiedziałem krótko, że bank w sposób najuczciwszy, najlegalniejszy nabył pretensyę od Popiela i że jako dyrektor instytucyi finansowej nie mogę czynić ustępstw ze szkodą zakładu. Pan Kirchmayer skarżył się tu wczoraj na szorstkie przyjęcie z mojej strony; widocznie przyjęcie nie musiało być tak szorstkie, skoro później pojawił się znowu u mnie i zaczął formalnie grozić skandalem i procesem, wywodząc, że weksle i pełnomocnictwo zostały sfałszowane, że proces skandaliczny podkopie kredyt banku i że kwota, którą bank wypłacił, jest mocno zakwestyonowaną. Wobec takich pogróżek nie mogłem dalej rozprawiać z p. Kirchmayerem, wstałem i dałem mu tem do zrozumienia, że nasza konferencya skończona. P. Kirchmayer nie zraził się, lecz za pośrednictwem p. Izydora Kohna czynił dalsze zabiegi, aby bank opuścił coś z swojej pretensyi na rzecz legataryuszów. Żądał, ażeby bank wszedł z nim w spółkę i ażeby swoją czystą i legalną sprawę połączył z wątpliwą i niepewną legataryuszów. Wobec takiej propozycyi musiała się wyczerpać cierpliwość i zerwałem stosunki z p. Kirchmayerem.

Przy konfrontacyi występuje p. Kirchmayer z oskarżeniami przeciw bankowi, których jednak p. przewodniczący nie dopuszcza.

Dr. Władysław Gorecki, adwokat krajowy, słuchany pod przysięgą, szczegółów nie pamięta. Śmiesznem jest nawet przypuszczenie, ażeby bank, który ma aż nadto liczną klientelę, dającą wszelką gwarancyę, ubiegał się o interesa wątpliwej natury. Hand jest pośrednikiem między bankiem a stronami, które same wyszukują Handa, bo zdaje im się, że za jego pośrednictwem najłatwiej zrealizować pożyczkę.

P. Simche Willig, arendarz, który był w Hrehorowie przez 6 lat aż do r. 1876, powołany do rozprawy przez p. Kazimierza Wysockiego na stwierdzenie okoliczności, iż z polecenia ojca podpisywał go na dokumentach, nie potwierdził tego, chociaż przyznaje, że Kazimierz rządził wszystkiem.

P. Filip Hochfeld załatwiał interesa zbożowe tylko z Kazimierzem W.; od niego otrzymywał terminatki, jemu wypłacał rozmaite kwoty i zgodnie z opinią całej okolicy uważał go za samoistnego, przez nikogo niekontrolowanego gospodarza. Kazimierz W. zapłacił świadkowi za swego brata dość znaczną kwotę.

Dr. Bernard Goldman, kasyer i prokurzysta banku kredytowego, potwierdził pod przysięgą wszystkie fakta przytoczone przez dr. Marchwickiego co do swego udziału w podpisaniu cesyi przy pożyczce na 20.000 zł.

Markus Ardel, obecnie kramarz przy ul. Łyczakowskiej, przez 22 lat faktor ś. p. Floryana W., potwierdza wszystko, co o charakterze tegoż zeznali inni liczni świadkowie. Natomiast twierdzi, że Kazimierz zarządzał wszystkiem samoistnie, ś. p. Floryan nie mięszał się nigdy do niczego i zdaniem świadka p. Kazimierz W. miał prawo podpisywać ojca na dokumentach. Przy pewnym specyalnym interesie handlowym z p. Domsem, oświadczył ś. p. Floryan świadkowi, iż Kazimierz może go podpisać i podjąć pieniądze.

Ponieważ to zeznanie stoi w sprzeczności z zeznaniami świadka w śledztwie i jest odosobnione, przeto na wniosek prokuratora zarządził trybunał w myśl §. 277 proc. karn. spisanie osobnego protokołu z świadkiem i kazał go odstawić do sędziego śledczego bez zarządzenia aresztu śledczego.

Swiadkowie dalsi: Ignacy Russmann i Selig Pressler ze Lwowa, zeznali pod przysięgą, że interesa zbożowe załatwiali zawsze tylko z Kazimierzem W.; pierwszy z tych świadków zeznał nadto, że Kazimierz zapłacił mu za swego brata Stefana dość znaczną kwotę.

P. Maciej Kunaszewski, właściciel dóbr, były dyrektor Tow. kredyt. ziemskiego, zeznał pod przysięgą, że w roku 1873 pożyczył p. Floryanowi Wysockiemu kwotę 1408 złr., której tenże nie zwrócił i o której zapomniał w testamencie. Po śmierci Floryana zeznała p. Marya Wysocka, żona Kazimierza, akt notaryalny na tę sumę.

P. Marya Wacława z Grodzickich Wysocka, żona Kazimierza, matka trojga dzieci, zatrudniona obecnie w biurze p. Jędrzejowiczowej w Krakowie, złożywszy przysięgę, maluje w jaskrwawych kolorach stosunki familijne Wysockich. W posagu wniosła mężowi 22.000 zł. Cała ta suma przepadła w skutek rozmaitych nieszczęść i niepowodzeń, a nie była zaintabulową. Głównem powodem ruiny byli bracia Kazimierza: Stefan, Bolesław i Piotr, za których płacił długi. Jeszcze za życia ojca gospodarował Kazimierz w Hrehorowie samoistnie, nie był obowiązany do składania ojcu rachunków, ale świadkowi niewiadomo, czy miał prawo podpisywać ojca na wekslach i dokumentach. Po śmierci ojca za poradą Piotra Wysockiego, przeniósł Kazimierz na świadka wszystkie swoje prawa do spadku. Dalsze szczegółowe zeznania p M. Wysockiej były negacyą zeznań p Kirchmayera. Na wstępie swego przemówienia zaznaczyła p Wysocka, że jeszcze w przedsionku tej sali groził jej i pani Łazowskiej p. Kirchmayer procesem kryminalnym, jeżeli o nim wyrażać się będą nieprzychylnie Nie jest prawdą, ażeby ś. p. Floryan zaszczycał p. Kirchmayera zaufaniem; przeciwnie ile razy powrócił do domu z Krakowa, był zirytowany. Był także zniechęcony z powodu, iż p. Kirchmayer mniej mu zapłacił za pszenicę, niż się zobowiązał. Mylne są twierdzenia p. Kichmayera, jakoby legataryusze pozostawali w największej nędzy. Pani Szynglarska, jako wdowa po urzędniku pobiera pensyę, tak samo, jak pani Piotrowa Wysocka, która ma kapitały leżące. Pani Markowa Wysocka sama oświadczyła przed panną Łazowską, że powodem przykrych stosunków pieniężnych są wysokie procenta, jakie jej mąż opłacać musi p. Kichmayerowi.

Przeciw tym zeznaniom powstaje energicznie p. Kirchmayer i spór świadków został zakończony dopiero interwencyą p. przewodniczącego.

Zeznania p. Maryi Wysockiej potwierdziła p. Józefa Łazowska, cioteczna siostra Kazimierza Wysockiego.

P. Włodzimierz kniaź Puzyna, właściciel dóbr, zeznaje pod przysięgą: Przed 5—6 laty otrzymałem z Stanisławowa zawiadomienie od notaryusza, p. Strassila, iż dano mu do zaskarżenia weksel na 2,500 zł podpisany przezemnie i jeszcze drugiego pana, którego nazwisko niech mi wolno będzie zatrzymać w tajemnicy. Nigdy wekslu takiego nie akceptowałem, pojechałem tedy natychmiast do Stanisławowa. P. Strassil przedłożył mi weksel, na którym mój podpis był istotnie bardzo dobrze naśladowany. Obydwa podpisy na wekslu były legalizowane przez p. Kniaziołuckiego. Pojechałem do Rohatyna i przedstawiłem mu tę sprawę. Co się dalej stało, nie wiem; wiem tylko, że z tego powodu nie miałem żadnych strat ani nieprzyjemności.

P. Kniaziołucki daje następujące wyjaśnienie: Nie pamiętam dnia, w którym byłem zajęty po za moją siedzibą urzędową. Przyjechawszy do domu, dowiedziałem się od siostry żony, że był u mnie kniaź Puzyna z drugim panem, którego nazwiska także nie wymienię, skoro sobie tak życzy p. Puzyna, i że p. Puzyna a raczej ten drugi pan prosili, ażebym natychmiast legalizował ich podpisy i weksel odesłał im pocztą Podpis p. Puzyny był mi dobrze znany równie jak tamtego pana; sam p. Puzyna przyznaje, że podpis jego był bardzo dobrze naśladowany, ale ja nie przypuszczałem, ażeby to mógł być falsyfikat. Mimo to nie chciałem legalizować podpisu, ale moja żona, wówczas bardzo cierpiąca, zaczęła mi robić wyrzuty, że pedantyzmem moim odstręczę sobie klientów. Ulegając żonie chorej, legalizowałem podpisy. Gdy prawdziwy stan rzeczy wyszedł na jaw, wykupiłem ten weksel mojemi pieniądzmi u p Szeparowicza i p. Puzyna nie stracił ani centa. (C. d. n.)

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Ruch towarowy powiększył się na kolei Karola Ludwika i na Lwowsko Czerniowieckiej z powodu znacznych transportów drzewa, mąki, nasion olejnych i soli, tudzież nierogacizny, zaś na kolei Arcyksięcia Albrechta umniejszył się cokolwiek. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacono za 100 kilogramów pszenicy 9·60 zł. do 10·75 zł. żyta 9·— zł. do 9·75 zł, jęczmienia 5·90 zł. do 7·25 zł, owsa 5·30 zł. do 6·25 zł, hreczki 6·50 zł. do 6·75 zł. kukurudzy 5·30 zł. do 7·— zł, prosa 5·50 zł. do 5·75 zł., grochu kuchennego 7·— zł. do ·10·50 zł, grochu pastewnego 6·50 zł. do 7·50 zł, fasoli 8·— zł. do 11·50 zł, bobiku 6·50 zł. do 7·— zł, wyki 5·— zł. do 5·50 zł, koniczyny 20·— zł. do 50·— zł. tymotki 23·— zł. do 24·— zł., anyżu rossyjskiego 36·— zł. do 37·— zł., anyżu płaskiego 35·— zł. do 37·— zł, kminku 23·— zł. do 26·— zł, rzepaku zimowego 10·— zł. do 11·70 zł, rzepaku letniego 10·75 zł. do 11·— zł, rzepiku zimowego 10·50 zł. do 11·— zł, rzepiku letniego 10.75 zł. do 11·— ·zł, lnianki 9·40 zł. do 10·20 zł, nasienia lnianego 11·— zł. do 11·50 zł., nasienia konopnego 6·75 zł., do 7·— zł, za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 29·25 zł. do 29·50 zł. wal. a. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 16,668.200 kilogramów i 6,641 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 3,685.100, mąki i wyrobów mącznych około 619 900, nasion olejnych około 280.100, drzewa budulcowego i opałowego około 565.000, nafty i wosku ziemnego około 233.100, spirytusu około 95.100, jaj około 405.100 i węgli kamiennych około 650.000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 4·1 sztuk wołów 6.190 sztuk nierogacizny. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 8,508.000 kilogramów i 9.069 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 6.780.000 kilogramów, tudzież 341 sztuk bydła rogatego, 8.723 sztuk nierogacizny i 5 sztuk różnego bydła, zaś ku Wschodowi 1,728.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 1,634,000, mąki i wyrobów mącznych 123.000, spirytusu 10.000, produktów zwierzęcych 153 000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 5,368.000, kamieni 56,000 i węgli kamiennych 34.000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 1,492,013 kilogramów i 55 sztuk bydła Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 337.580, mąki i wyrobów mącznych 80.750, drzewa budulcowego i opałowego 590.000, spirytusu 16 390, nafty i wosku ziemnego 15.640, mięsa 1,520. soli 130.536, jaj 12,090, skór 5.500 i zapałek 2,260 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 55 sztuk nierogacizny.

OSTATNIA POCZTA

O zmarłym wczoraj w Wiedniu deputowanym dr. Brestlu wyjmujemy z dzienników następujące szczegóły biograficzne: Rudolf Brestel urodzony w Wiedniu 1816 poświęcał się po ukończeniu studyów filozoficznych specyalnie nauce matematyki i fizyki, i był od r. 1836 do 1840 asystentem przy obserwatoryum astronomicznem w Wiedniu. W latach 1841 — 1842 wykładał jako suplent naukę fizyki na uniwersytecie w Ołomuńcu a od r. 1844 — 1848 był suplentem profesora matematyki na uniwersytecie wiedeńskim. Wybrany w r. 1848 do Rady państwa odznaczył się już wtedy szczególnie w komisyi finansowej. Po rozwiązaniu parlamentu kromieryżskiego oddał się dr. Brestel zawodowi dziennikarskiemu, był czas jakiś redaktorem *Salzbuger Ztg.* a następnie w latach 1851 i 1856 referentem części ekonomicznej w czasopismie wiedeńskiem *Donau*. Wkrótce potem otrzymał posadę sekretarza w Zakładzie kredytowym, na ktorej pozostawał aż do r. 1867, w którym wszedł do „bürgerministerium“ jako minister finansów. Działalność jego na tem stanowisku zjednała mu powszechne uznanie a osobiste przymioty charakteru, skromność i pracowitość zapewniły mu szacunek nawet u antagonistów politycznych. Brestel nie należał zresztą nigdy do skrajnej partyi centralistów, nie był on z zasady przeciwnikiem ugody z Węgrami ani z innemi narodowościami a w r. 1868, kiedy „bürgerministerium“ stało u szczytu swej potęgi, przemawiał za przyznaniem Galicyi bardzo obszernej autonomii. Od upadku „bürgerministerium“ w r. 1870 nie odgrywał już dr. Brestel wybitniejszej roli politycznej, lubo aż do końca zasiadał w Radzie panstwa jako reprezentant I dzielnicy miasta Wiednia.

Powtarza się wiadomość, że sejm pruski będzie zwołanym na sesyę nadzwyczajną i to nie z powodu projektów ekonomicznych ks. Bismarcka lecz dla uchwalenia nowego przedłożenia kościelno-politycznego. Układy prowadzone w tych czasach z kuryą rzymską miały doprowadzić do pewnego rezultatu, a mianowicie niektóre kapituły miały się zgodzić na wybór administratorów, którzy są skłonni do przyjęcia obowiązku zawiadamiania rządu o instalacyach na posady duchowne. *Hannoverscher Courrier* otrzymuje pod zastrzeżeniem wiadomość z Minden, że kapituła w Paderbornie wybrała administratora i zawiadomiła o tem nadprezydenta Wastfalii. Do *Kuryera Poznańskiego* donoszą z Rzymu, że kurya zgodziła się zezwolić na wybór administratora pod warunkiem zniesienia ustawy o zawieszaniu temporaliów. *Germania* przyznaje że kapituła w Paderborn traktuje z kuryą, sądzi jednak, że przed wyborem wikaryusza kapitulnego muszą nastąpić układy pomiędzy Rzymem a rządem względem obowiązku donoszenia o instalacyach, dotychczas zaś jeszcze żadnych tego rodzaju układów nie było.

National Ztg. donosi, że w tych dniach ma być przedłożony Radzie związkowej niemieckiej projekt utworzenia dla całej Rzeszy rady ekonomicznej Donosząc o tem, pisze ten dziennik: „Recepta utworzenia tej rady jest bardzo prosta; do 75 członków mianowanych do tej funkcyi z Prus, mają inne państwa Rzeczy przedstawić jeszcze 50, ale rząd centralny nie troszczy się o sposób mianowania ich. Zdaje się, że książę Bismarck ma nadzieję przez utworzenie rady ekonomicznej stworzyć instytucyę parlamentarną, któraby tylko popierała rząd a nigdy przeciw niczemu nie protestowała. Walka przeciw istniejącym instytucyom parlamentarnym ma być właśnie w parlamencie na nowo podjętą. Przedłużenie okresów budżetowych ma ścieśnić władzę parlamentarną, prócz tego mają być przygotowane środki zapobiegające częstemu zbieraniu się ciał prawodawczych. Mnożenie ciał parlamentarnych z jednej strony a dążność do ukrócenia ich wpływu z drugiej, są to zjawiska, zostające z sobą w ścisłym związku. Wszystkie powyższe usiłowania noszą wybitną dążność do ostatecznego złamania parlamentaryzmu, co dowodzi jednak, że jest on siłą, z którą trzeba będzie wcześniej czy później wejść w układy“.

Według dzienników londyńskich angielskie ministerstwo wojny nietyle obawia się bezpośrednich następstw porażki generała Colleya, ile wpływu, jaki ta porażka wywrzeć może na umysły Boerów w Oranii, Natalu i innych koloniach południowo-afrykańskich.

Boerowie bardzo silnie oszańcowują swoje stanowisko i spodziewają się zaczepki ze strony generała Wooda.

Radykalni członkowie angielskiej Izby niższej pod przewodnictwem Lawsona organizują w całej Anglii agitacyę przeciw dalszemu prowadzeniu wojnny w Transvaalu. Urządzane będą w tym celu mityngi we wszystkich miastach i przedłożonym zostanie Gladstonowi memoryał, przypominający mu jego pogląd na tę sprawę, wypowiedziany niegdyś w Midlothian.

O rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich przeciw Basutom, jak widzimy z poniższych telegramów, rząd angielski nie ma jeszcze wiadomości. Faktem jest jednak, że Basutowie nie odpowiedzieli na proponowane warunki pokoju, a zatem zawieszenie broni skończyło się bezskutecznie, lecz, jak się zdaje, deszcze przeszkodziły rozpoczęciu na nowo operacyi wojennych.

Z Londynu donoszą do *Neue fr. Presse*, że rozpoczęta w Izbie wyższej dyskusya nad rezolucyą lorda Lyttona, oświadczającą, że przedłożone przez rząd dokumenta nie pozwalają opuścić pozycyi w Kandaharze, może się stać niebezpieczną dla rządu. Przewidywana jest znaczna większość konserwatystów, która popierać będzie rezolucyę, a ponieważ przyjęcie jej równa się wyrażeniu nieufności, kwestya ta zatem będzie musiała być poruszoną i w Izbie niższej, gdzie możebna koalicya konserwatystów z radykałami i deputowanymi irlandzkimi łatwo doprowadzić może do obalenia gabinetu Gladstona.

Agence Russe zapewnia, że nieporozumienia rządu serbskiego z reprezentantem angielskim Gouldem miały za powód niektóre postanowienia traktatu handlowego angielsko-serbskiego.

Z Ruszczuku donoszą, że w Kusz Tepe ukazała się silna banda mahometańskich powstańców, przeciw którym wysłano wojsko.

Wiadomości o ruchu albańskim w Ueskübie i przejściu na stronę Albańczyków czterech batalionów tureckich zaprzeczają telegramy posłów w Konstantynopolu.

Do *Polit. Corresp.* donoszą z Kanei, że rząd turecki nakazał spieszną sprzedaż budynków i dóbr skarbowych na wyspie Krecie z zapewnieniem nabywcom najdogodniejszych warunków.

Z Paryża donoszą, że Porta zgadza się na linię graniczną w Tessalii, zaproponowaną przez konferencyę berlińską. Pomimo to horyzont jest zachmurzony, ponieważ Turcya zbroi się bardzo pilnie i mało jest w ogóle nadziei pokojowego załatwienia sprawy.

Według listu prywatnego z Hong-Kong do *St. James-Gazette* Chiny usilnie przy-

gotowują się do wojny, a Rossya także się zbroi. W porcie Nangasaki 5 rossyjskich okrętów uzbrojono armatami i zaopatrzono w wielką ilość amunicyi.

Wczoraj o godzinie 12 w południe nowowybrany prezydent Stanów Zjednoczonych, generał Garfield, miał objąć urzędowanie w miejsce ustępującego Rutherforda Hayesa. Garfield przybył już we wtorek do Waszyngtonu.

Wiadomość o zawarciu pokoju pomiędzy Peru i Chili była widocznie przedwczesną, gdyż dotąd nie została potwierdzoną. Prawdziwem za to okazało się doniesienie, iż Peru zażądało pośrednictwa państw europejskich. Obecnie donoszą, że rząd peruwiański udał się także z tą prośbą do rządów niemieckiego i włoskiego. Włochy miały przyjąć propozycyę, Niemcy zaś odpowiedziały odmownie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 marca. Izba deputowanych. Za otwarciem posiedzenia prezydent Izby poświęca rzewne wspomnienie zmarłemu dr. Brestlowi. Wybory deputowanych Schmiederera, Ehrlicha, Raczyńskiego, Tallirza, Penka, Hawelki, Vorela i Chlumeckiego zostały bez debaty uznane za ważne. Po przyjęciu kilku projektów ustawy mniejszej doniosłości rozpoczęto obrady nad wnioskiem dep. Lenza względem zakładania pocztowych kas oszczędności. Dep. Hausner zaleca przyjęcie rezolucyi komisyi, aby rząd rozważył tę sprawę. Menger oświadcza się przeciw. Lenz przemawia za wnioskiem mniejszości. Po przemówieniu Fuxa i Kronawettera oświadcza minister handlu, że myśl komisyi znalazła już wyraz w projekcie ustawy, który właśnie się przygotowuje. W projekcie tym spełnione zostają niektóre z objawionych życzeń; rzeczą Izby będzie poczynić w nim poprawki, przyjąć go, albo odrzucić. Izba uchwaliła następnie wniosek komisyi.

Przyszłe posiedzenie we wtorek.

Berlin, 4 marca. Na posiedzeniu parlamentu niemieckiego podczas dyskusyi nad opodatkowaniem mieszkań służbowych, przerwał Struve wywody Bismarcka okrzykiem „bezwstydne!" Bismarck odparł, że to jest bezwstydne wyrażenie. Struve został przywołany do porządku. Na zapytanie Struvego Bismarck cofnął użyte wyrażenie.

Konstantynopol, 4 marca. Na tygodniowe przyjęcie u ministra spraw zagranicznych posłowie mocarstw nie przybyli, znajdowali się tylko ich dragomanowie, którzy wyrazili zdziwienie z powodu opóźniania odpowiedzi przez Portę i zalecali jej przyspieszenie. Assim-basza przyrzekł bezzwłoczną odpowiedź.

Porta zażądała od administracyi sześciu podatków zaliczki 200.000 funtów. Administracya odroczyła odpowiedź aż do uzyskania przyzwolenia interesantów europejskich.

Londyn, 4 marca. W Izbie niższej rząd oświadczył, że sądzi, iż zawieszenie broni z Basutami zostało przedłużone. Rząd nie otrzymał wiadomości o dokonywanem lub zamierzonem wkrótce zajęciu Merwu przez Rossyan. Rząd krajowy nie zarządził jeszcze opuszczenia Kandaharu i jak się zdaje, rząd indyjski nie wydał jeszcze w tej mierze rozporządzenia.

Londyn, 4 marca. W Izbie niższej przedstawił minister wojny zamierzoną reformę wojsk angielskich. Wiek rekrutacyjny podwyższonym będzie z lat 18 na 19, rekruci jak dotychczas będą werbowani na lat 12, służyć jednak będą zamiast lat sześciu przez lat siedem, a pełniący służbę za granicami Anglii w razie potrzeby przez lat 8, zaś w Indyach wszyscy zawerbowani pozostawać będą przez 8 lat pod sztandarami. Celem pomnożenia rezerwy służącym w kraju pozwolonem będzie, jeżeli rekrutacya okaże się dostateczną, po 3 lub 4 latach czynnej służby przechodzić do rezerwy. Rezerwiści mogą przez 4 dalsze lata pozostawać w służbie. Rozlokowanie armii ma być w ten sposób zreformowane, ażeby zawsze jeden korpus złożony z 18 batalionów liniowych, 3 batalionów gwardyi, 6 pułków kawaleryi i 17 bateryj był gotowym do służby zagranicznej. Dalej minister proponuje przymusowe ustępowanie oficerow z armii czynnej po dojściu do pewnego wieku. Ogólna oszczędność wyniesie 25.000 fst. w Anglii i 200.000 fst. w Indyach. Wreszcie proponuje minister zniesienie kary cielesnej.

Izba wyższa obradowała nad wnioskiem Lyttona w kwestyi obsadzenia Kandaharu. Kilku mowców, a w ich liczbie Derby, przemawiało przeciw ewakuacyi, a kilku za opuszczeniem. Salisbury wyraził przekonanie, że po pokonaniu Turkmenów Rossya nie będzie mogła się zatrzymać, dlatego konieczne są środki ochrony interesów angielskich. Northcote bronił polityki rządu. Dziś dalszy ciąg dyskusyi.

Wiedeń, 5 marca. Były prezes Rady państwa Krauss umarł.

Wiedeń, 5 marca. (*Tel. pryw.*) *N. fr. Presse* dowiaduje się że biskup Gruscha odmówił przyjęcia stanowiska arcybiskupa wiedeńskiego, i że biskup Leiss z Brixen ma zostać arcybiskupem.

Fremdenblatt zdaje sprawę z motywów, które skłoniły kluby rady gminnej do uchylenia się od wszelkiej demonstracyi. Większość rady gminnej była zdania, że prawica Izby deputowanych bynajmniej nie naruszyła konstytucyi, i że powód do demonstracyi byłby zbyt mało znaczący. Rada gminna przez wzięcie udziału w demonstracyi postawiłaby się w tem położeniu, że musiałaby zaznaczać swoje stanowisko przeciw każdemu wnioskowi niezgodnemu z intencyami lewicy, gdy rada miejska nie jest bynajmniej instytutem demonstracyjnym.

Kapituła katedralna ołomuniecka otrzymała zawiadomienie że rząd nie zatwierdzi dokonanego niedawno wyboru trzech kanoników.

Wiadomość podana w dziennikach czeskich, że prawica zamierze interpelować z powodu demonstracyi studenckich jest bezzasadna.

Klub czeski oświadczył się jednomyślnie przeciw rozpowszechnionej przez *Politik* wieści o przeniesieniu Rady państwa do Kromieryża i zalecił prasie swego stronnictwa większą karność, ażeby uniknąć kompromitacyi stronnictwa.

Do starej *Presse* donoszą z Londynu, że opinia w Holandyi jest tak oburzona sprawą Boerów, iż obawiają się na seryo naruszenia neutralności ze strony tego państwa.

Z portów holenderskich mają być wysyłane wielkie ekspedycye ochotników i amunicyi dla Boerów. Anglia w razie potrzeby będzie energicznie reklamowała w Amsterdamie.

Od posła angielskiego w Konstantynopolu Goeschena nadeszła długa depesza kreśląca przebieg dotychczasowych układów w sprawie greckiej. Goeschen jest zdania że Porta zamierza przeciągnąć układy aż do lata.

Z Petersburga donoszą do dzienników tutejszych że przesłuchanie aresztowanego byłego ajenta tajnej policyi Kleszczalnikowa dostarczyło bardzo wiele materyału do rozjaśnienia procesów i zbrodni nihilistów. Okazało się, że Keszczalnikow ostrzegał nihilistów o zamierzonem denuncyowaniu pseudonihilistów i czynił bezskutecznemi rewizye przez zawiadamianie o nich nihilistycznego komitetu.

Zagrzeb, 5 marca. (*Tel. pryw.*) Wczoraj w południe nastąpiło znowu kilka wstrząśnień ziemi.

Konstantynopol. 5 marca. (*T. pr.*) Porta zarządziła utworzenie sztabu generalnego przy dywizyach wojskowych Larissa. Janina, Adryanopol, Salonika, Kossowo. Oficerowie zamianowani do Larissy i Janiny już wyjechali do miejsca przeznaczenia.

Armia w Tessalii i Epirze składać się będzie z 4 korpusów pod dowództwem Ahmeda-Muktara-baszy, Fuada-baszy, Hidajeta-baszy i Ali-Nizami-baszy. Główne dowództwo obejmie Derwisz-basza.

Londyn, 5 marca. Izba wyższa przyjęła wniosek Lyttona przeciwko opuszczeniu Kandaharu, większością 165 przeciw 76 głosom. Większość przeciwna rządowi wyniosła zatem 89 głosów.

Izba niższa przyjęła w drugiem czytaniu bil o rozbrojeniu Irlandyi 145 głosami przeciw 34.

Dublin, 5 marca. Dziennik urzędowy ogłasza proklamacyę wicekróla zaprowadzającą nowe prawa przymusowe w dziewięciu hrabstwach.

Kopenhaga, 5 marca. (*Tel. pryw.*) Znaczna liczba duńskich oficerów przygotowała się do wyjazdu do Grecyi i wstąpienia do armii greckiej. Niektórzy lekarze i weterynarze już wyjechali do Aten.

Sofia, 3 marca. (*Tel. pryw.*) Rocznica wstąpienia na tron cara i zawarcia traktatu sanstefańskiego była tu wczoraj obchodzoną bardzo uroczyście. *Słowienska Beseda* urządziła pochód z pochodniami przed konsulatem rossyjskiem, podczas którego prezes tego stowarzyszenia prosił konsula, ażeby był tłómaczem uczuć wiecznej wdzięczności, jaką ożywieni są dla cara Bułgarowie. Konsul odpowiedział że misya carska oswobodzenia Bułgarów zbliża się do końca.

Berlin, 5 marca. (*Tel. pryw.*) Wczorajsze posiedzenie parlamentu niemieckiego było znowu bardzo burzliwe. Ks. Bismarck krytykował żywo berliński zarząd finansowy i wszedł w osobistą dyskusyę z niektórymi deputowanymi liberalnymi. Przyszło do bardzo przykrych wyrażeń. (Ob. telegram powyższy z Berlina. *P. R.*) Mowy ks. Bismarcka dowodzą, że pragnie on pognębić stronnictwo liberalne przy wyborach i dlatego chciałby także przyspieszyć załatwienie kwestyi kościelnej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4go marca 1881, godzina 2 m. 26. Losy kredytowe 180·75, Węg. akcye kredyt. 268·50, Akcye anglo-austr. 130·50, Akcye banku Union 123·—, Akcye kolei Karola Ludwika 276·50, Akcye kolei północnej 231·—, Akcye kolei południowej 109·—, Akcye kolei Alföld. 161·—, Akcye kolei Elżbiety 205· , Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 154·50, Wiedeńskie losy 119.—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 88·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·25, Losy regulacyi Cissy 108·25, Losy tureckie 23.10, Węgierska renta 112·90, Akcye banku związkowego 129·25, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·22½, Węgierskie losy 116·—, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie ustalone.

Wiedeń, 4go marca 1881, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 291·40, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 276·—, Południowa —·—, Renta papierowa 73·72, Galicyjskie listy zastawne 103·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·29—, Rubel papierowy —.—. Usposobienie·—

Wiedeń, 5 marca 1881, godzina 10 min. 50. Akcye kredytowe 290·—, Anglo-Austr. 129·50, Akcye banku Union 127·10, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—. Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·29½, Rubel papierowy 1·22½. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 4 marca. Wiedeń: Pszenica 11·50 do 12·50 zł., żyto 10·60 do 11.10 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.25 do 32·50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.32 do 11.37 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·25 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 210·25, żyto —·—, spiritus loco 55.40, olej rzepakowy 53.40. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 61·60, olej rzepakowy 72·00, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Do dzisiejszego numeru dołącza się „Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc marzec dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 5 marca 1881.

Hotel George'a.

Pp. K. Bodnar ze Strzemilcza. J. Krasicki z Tarnowa. K. Petrowicz z Wołostkowa. M. Sozański z Wasylowa.

Hotel Angielski.

P. T. Żelechowski z Korczowa.

Hotel Langa.

Pp. A. Neuman z Wiednia K. Linsenmeyer z Wiednia. S. Pinales z Wiednia.

Hotel Krakowski.

Pp W. Rawski z Jagielnicy. K. Rogalski z Milna. L Wisłocki z Jarosławia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. S. hr. Badeni do Radziechowa. E. br. Heydel do Berenian. K. br. Horoch do Krakowa. A. br. Lipowski do Hucisk. J. Soniewicki do Przemyślan.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 5 marca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 731.18mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 11.2°C. Psychrometr wilgotny — 11.4°C. Prężność pary 1.8mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 10. Wiatr SW2. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 9.0°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 758.48mm.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 4 marca 1881.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	275	—	278	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171	—	174	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	300	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255	—	258	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	85	100	75
„ „ „ 4 pr. w. a.	93	—	94	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	85	100	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	—	103	90
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią . .	99	75	100	75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	—	100	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a. .	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	50	103	—
5. Losy miasta Krakowa . .	19	50	21	—
„ „ Stanisławowa .	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	44	5	52
Dukat cesarski	5	45	5	53
Napoleondor	9	27	9	37
Półimperyał	9	54	9	64
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	50	1	65
„ „ papierowy . . .	1	21½	1	23½
100 marek niemieckich	57	15	58	—
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 1 marca 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	73.20	73.35
luty-sierpień	73 25	73.40
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	75.50	75.70
kwiecień-październik . .	75.50	75 70
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.50	122.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.25	130.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.25	123.—
„ „ 186 po 100 zł.	172 —	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	170.50	171.50
Renty Com. po 42 lir. austr. . .	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	141.50	142.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.20	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	89.65	89.80
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	97.—	97.75
Galicyi . . .	99.25	99.75
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu .	94.—	94.75
Węgier	96 30	96.80
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	130.—	130.50
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	294.90	295.10
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	810.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	816.—	818.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	88.—	89.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	587.—	589.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	204.50	206.—
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2225.—	2230.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	276 —	276.50
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.—	173.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	293.—	293 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	106.—	106.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	153.75	154 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.25	116.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct. .	92.50	93.50
„ „ „ „ „ po 5 proct.	100.25	100.75
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 6 proc. . .	103.25	103.75
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr. .	103.—	103.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr. .	102.15	102.35
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.75	100.75
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	92.50	92.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze . .	87.—	83.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.25	106.75
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.50	—.—
„ „ „ „ II emisyi . .	102.30	102.60
„ „ „ „ III. „ . .	102.—	102.25
„ „ „ „ IV. „ . .	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.—	93.50
z r. 1867	99.—	99.50
z r. 1868	94.20	94.50
z r. 1872	92.50	92.90
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	88 25	88.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	180.50	181.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	41.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk.	106.—	106.50
Keglevicha po 10 zł. m. k. . . .	17.50	— —
Losy miasta Krakowa	20.—	20.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	43.25	43.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.25	40.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa .	19.50	—.
Salma po 40 zł. m. k.	50.25	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k. . . .	45.40	45.70
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.—	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	127.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	65.75
Waldsteina po 20 zł. m. k. .	31.50	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k. .	38.75	39.25
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p. . . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.70	117.85
Paryż za 100 fr.	46.40	46.40

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men. . . .	5.52.—	5.54.—
„ pełnej wagi	5.51.—	5.53.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.31.50	9.32 —
Rossyjski imperyał	9.56.—	9.58.—
Talar związkowy . . .	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 4 marca 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	73	85
„ „ „ w srebrze . .	76	70
Renta w złocie	90	20
Losy pożyczki z roku 1860 . . .	130	25
Akcye banku austro-węgierskiego .	815	—
„ „ kredytowego . .	292	10
Londyn	117	65
Srebro	—	—
Napoleondor	9	29 —
Dukat cesarski men. . . .	5	52
100 marek niemieckich	57	30

Dziennik Urzędowy.

(1654 1—3) **Edykt**

L. 3596. W dniach 24 marca, 26 kwietnia, 24 maja 1881 o 10 rano przeprowadzona zostanie przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej, pod l. k. 14 i 15/16 w Woli wadowskiej położonych ciała tabularnego niestanowiących, a do dłużników Józefa Kapinosa, Jana Kapinosa i Wojciecha Strycharza należących, a to celem ściągnięcia wierzytelności Isaka Wolfa w kwocie 40 złr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa realności pod l. k. 14 wynosi 530 złr.

Wadyum 53 złr.

Realności zaś pod l. k. 15/16 730 złr.

Wadyum 73 złr. w. a.

Akt zastawniczego opisania oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 12 lutego 1881.

(1639 1—3) **Edykt.**

L. 984. Sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje, celem ściągnienia należącej się c. k. uprzyw. galic. akcyjnemu Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Marcyana i Teresy Gerzów sumy 9959 złr. 72 ct. w. a. wraz z procentem 7 prc. od 24 lutego 1880 bieżącym i kosztami w kwocie 10 złr. 42 ct. w. a. przyznanemi przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę dóbr Gierowy wedle Dom. 455 n. 231 poz. 11 haer. Marcyana i Teresy Gerzów własnych na dzień 19 kwietnia, 18 maja i 22 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10tej z rana w c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu pod następującemi warunkami:

1. Licytacya ta odbędzie się ryczałtowo:
2. Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 21921 złr. 50 ct. w. a.
3. Wadyum wynosi 2192 zł. w gotówce lub w papierach wartościowych.
4. Gdy dobra te w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tejże sprzedane nie zostały natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 22 czerwca 1881 o godzinie 4tej popołudniu z tem oznajmieniem iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów przystępujący uważani będą.
5. Wyciąg hipoteczny tych dóbr i resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którymby uchwała dozwalająca licytacyę z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła i którzyby po dzień 8 lutego 1881 prawo zastawu na dobrach Gierowa nabyli do rąk kuratora Dr. Jarosza z zastępstwem Dr. Żelechowskiego.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 19 lutego 1881.

(1652 1—3) **Edykt.**

L. 13741. Dnia 5 kwietnia, 9 maja i dnia 9 czerwca 1881, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 135 w Babinie położonej, wykazem hipotecznym l. 38 objętej w sprawie Herscha Landaua przeciw Michałowi Kuzbytowi o 329 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 1058 złr.

Wadyum 106 złr.

Przy pierwszych dwu terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 30 listopada 1880.

(1644 1—3) **Edykt.**

L. 8928. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Katarzyny Biernatowej w kwocie 100 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie powiatowym w dniu 30 marca 1881, w dniu 29 kwietnia 1881 i w dniu 31 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności w Zabłociu pod Nr. C. 76 położonej, z domu murowanego, ogrodu i kilku niwek gruntu się składającej, Józefa Sanetry własnej.

Cena wywołania 870 złr.

Wadyum 87 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Żywiec dnia 31 stycznia 1881.

(1649 1—3) **Edykt.**

L. 1390. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi obwieszcza, że na podstawie uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 9 października 1880 l. 40162 odbędzie się w zabudowaniu sądowem na dniu 30 marca 1881 o godzinie 10 przed południem publiczna dobrowolna sprzedaż realności pod l. k. 17/15 w Kołomyi na przedmieściu kuckiem położonej.

Ceną wywołania jest cena szacunkowa 8400 złr. w. a. realność jednak także niżej tej ceny lecz nie niżej jak za 8000 zł. sprzedaną będzie.

Reszta warunków przejrzaną być może w tusądowej registraturze.

Kołomyja 17 lutego 1881.

(1650 1—3) **Edykt.**

L. 1546. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Markus Wind przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Bielewiczowej o zapłacenie sumy 77 zł. 13 ct. w. a. skargę wniósł, w skutek której termin do rozprawy sumarycznej na dzień 18 marca 1881 o godzinie 10 z rana wyznaczonym i kuratorem dla tej pozwanej w osobie adwokata dra Gałeckiego ze substytucyą adwokata dra Busia ustanowionemu doręczony został.

Tarnów, dnia 16 lutego 1881.

(1510 1—3) **Edykt.**

L. 7821. Dnia 19 kwietnia, 17 maja 28 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 223 w Okocimie wykazem hipotecznym 223 objętej masy spadkowej Macieja Kubali własnej na rzecz Izraela Westreicha celem zaspokojenia 48 złr.

Cena szacunkowa 115 złr.

Wadyum 11 złr. 50 ct.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 grudnia 1880.

(1643 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 5334. C. k. sąd powiatowy w Rudkach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 100 zł. z kosztami 6 zł. 2 ct., 8 zł. 36 ct., 8 zł. 86 ct., 3 zł. 50 ct. i 6 zł. 46 ct. jednakowoż po potrąceniu kwoty 50 zł. przez Hryńka Mamczak przeciw Piotrowi Gedz wywalczonej, odbędzie się dnia 4 kwietnia, 4 maja i 8 czerwca 1881 o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż realności pod l. 50 w Rozdziałowicach położonej pod warunkami już poprzednio uchwałą z dnia 31 lipca 1879 l. 2281 ogłoszonymi.

Rudki 20 stycznia 1881.

(1206 1—3) **Edykt.**

L. 155. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy w sprawie Juliana Zielskiego jako spadkobiercy Eliasza Zielskiego przeciw Piotrowi Klucowi pto. 99 zł. w. a. z pn. chęć kupienia mającym niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na dniu 12 kwietnia, 10 maja i 7 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 11 rano realność dłużnika pod l. k. 99 w Horoszowie położona, za świadectwem księgi głównej gminy Horoszowa l. 234 wykazu hipotecznego, ciało tabularne stanowiąca, z parceli budowlanej 259 i z parcel gruntowych 255/2, 558 1009/2, 1129/1, 1199/1, 1577/2, 1669/1 i 1923/1 składająca się, powyższej pretensyi za hipotekę służąca, na ostatnim terminie nawet niżej ceny szacunkowej i wywołania 845 złr. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 85 zł.

Ekstrakt tabularny, akt oszaczowania i warunki licytacyjne leżą w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po 11 czerwca 1879 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną nie została, ustanowiono kuratorem Emila Rada z Mielnicy.

Mielnica 22 stycznia 1881.

(1202 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 17972. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Bernhard Bing przeciw Janowi Drozdowskiemu podaniem depr. 3 października 1880 l. 13829 wekslową skargę wniósł i o pomoc sądową prosił w skutek czego uchwałą ts. z 9 października 1880 l. 13829 nakaz zapłaty sumy 400 zł. w. a. wydano.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata Dr. Malawskiego z substytucyą adwokata Dr. Gałeckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu ażeby w przeznaczonym czasie, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił; lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

W Tarnowie dnia 13 stycznia 1881.

(1201 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 17974. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Bernhard Bing przeciw Janowi Drozdowskiemu podaniem de praes. 9 października 1880 l. 13828 wekslową skargę wniósł i o pomoc sądową prosił w skutek czego wydanym został nakaz zapłaty sumy 300 zł. w. a. uchwałą ts. z 9 października 1880 l. 13828.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata Dr. Malawskiego z substytucyą adwokata Dr. Gałeckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

W Tarnowie dnia 13 stycznia 1881.

L. 54499. (1655)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyum z zapisu „Ordynata Mieroszewskiego“ o rocznych 200 zł. ogłasza się niniejszem konkurs.

Takowe przeznaczone jest wyłącznie dla uczniów gimnazyum św. Anny w Krakowie, stypendysta jednak może zeń korzystać, aż do ukończenia nauk uniwersyteckich.

Pierszeństwo mają synowie ubogiej szlachty staropolskiej zamieszkałej w Królestwie Galicyi i Lodomeryi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, a tylko w braku kandydatów pochodzenia szlacheckiego korzystać mogą z fundacyi inni uczniowie, jednak tylko tacy, którzy sami równie jak ich rodzice, zrodzeni są w Galicyi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem i których językiem ojczystem jest język polski.

Prawa nadawania stypendyum służy Jaśnie Wielmożnemu Stanisławowi hr. Mieroszewskiemu.

Kandydaci winni wnieść podania swoje na ręce Dyrekcyi c. k. gimnazyum św. Anny w Krakowie najpóźniej do 30 marca r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, świadectwo szkolne, tudzież dowody, iż co do pochodzenia swego, posiadają warunki wyżej wymagane.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 25 lutego 1881.

(1384 1—3) **Edykt.**

L. 762. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ustanawia w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego przeciw Med. Dr. Joachimowi Hordyńskiemu pto. 396 złr. 90 ct., 3[illegible]6 złr. 90 ct. i 3943 złr. 9 ct. dla z miejsca pobytu niewiadomego Med. Dr. Joachima Hordyńtkiego kuratorem Adw. Dr. Henryka Finkelsteina celem doręczenia tusądowej uchwały z dnia 10 listopada 1880 l. 9791 tudzież dalszych zapaść majacych uchwał i zawiadamia o tem Med. Dr. Joachima Hordyńskiego niniejszym edyktem.

Brzeżany 5 lutego 1881.

(1591 3—3) **Edykt.**

L. 14465. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia sumy dłużnej 100 zł. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 223¼ w Stanisławowie położonej do dłużnika Michała Bożycz należącej na rzecz Markusa Kernberga w dniu sądowym 3 marca 1881, 7 kwietnia 1881 i 5 maja 1881 w tut. sądzie obwodowym każdym razem o godzinie 10 rano się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 567 zł. 55 ct. w. a. jako wypośrodkowana wartość szacunkowa sprzedać się mającej połowy realności.

Zakład (wadyum) jest 10% ceny szacunkowej, tj. 56 zł. 75 ct.

Reszta zaś warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

O czem się strony do rąk własnych, zaś wierzycieli, którzyby po dniu dzisiejszym na sprzedać się mającej połowie realności prawo nadzastawu uzyskali do rąk kuratora pana adwokata dra Bardacha zawiadamia.

Stanisławów 22 grudnia 1880.

(1255 3—3) **Edykt.**

L. 7305. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż na zaspokojenie pretensyi wekslowej Stanisława Masnego w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach: 30 marca, 30 kwietnia i 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego w Pewli wielkiej pod nr. 24 położonego, Józefa i Maryanny Płatów własnością będącego.

Cena wywołania 341 zł.

Wadyum 35 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność powyższa jedynie za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i egzekucyjnego oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

Żywiec, dnia 10 grudnia 1880.

(1475 3—3) L. 49287 i 49288.

Edykt.

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. pp. położony majątek kupca lwowskiego Józefa Landaua i kupca lwowskiego Arona Pordesa.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy sądu kraj. Mutzowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana Adw. Dra Malego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 2go marca 1881 godzinę 10tą przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 25 kwietnia 1881 i podać ją na terminie na dzień 10 maja 1881 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 12 lutego 1881.

(1586 3—3) **Edykt.**

L. 5565. C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach uwiadamia chęć nabycia mających, iż sprzedaje w trzech terminach dnia 4 maja 1881, dnia 1 czerwca i 7 lipca 1881 zawsze o 10 godzinie przed południem przy ostatnim terminie za jakąbądź cenę realność Jakóba Boreckiego pod l. k. 12 w Międzygórzu ciała tabularnego niestanowiącą, na rzecz Hersza Grossa pto. 120 złr. z pn. w tusądowym gmachu.

Warunki licytacyjne i akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Monasterzyska 12 lutego 1881.

(1592 3—3) **Edykt.**

L. 171. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnienia sumy pożyczkowej 20750 złr. 82 ct. w. a. z pn. na rzecz galic. Banku hipotecznego odbędzie się egzekucyjna licytacya dóbr Sieniawy jak Dom. 158 pag. 251 n. 39 haer. Egidyusza Weinberg własnych, jednak z wykluczeniem parceli gruntowej z kompleksu dóbr tych jako osobne ciało tabularne pod nazwą Tychówka wydzielonej.

Licytacya ta odbędzie się w jednym tylko terminie a to dnia 1 kwietnia 1881 o godzinie 10tej przed południem, na którym dobra te także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Cena wywołania 124110 złr.

Wadyum 6205 złr. 50 ct. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Tarnopol dnia 14 lutego 1881.

(1580 4—3) **Edykt.**

L. 176. Podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 31 marca, 3 maja i 8 czerwca 1881 zawsze o godzinie 3ciej po południu odbędzie się w Chołojowie publiczna sprzedaż realności pod l. 66 w Chołojowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do masy nieobjętej Jechila Mozesa Letztera należącej celem zaspokojenia pretensyi Chany Wittler w kwocie 320 złr. z pn.

Cena wywoławcza 700 złr. w. a. niżej której realność ta dopiero na trzecim terminie sprzedaną zostanie.

Zakład 70 złr. w. a.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów dnia 11 lutego 1881.

(1581 3—3) **Edykt.**

L. 9044. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia 500 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności pod l. 90 w Makańcach położonej Stefana i Domiceli Balińskich własnej na rzecz Józefa Bodakiewicza w terminach 5 kwietnia, 5 maja i 8 czerwca 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cena wywoławcza 1900 złr. a. w.

Wadyum 190 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 11 lutego 1881.

(1502 3—3) **Edykt.**

L. 38. C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Eufronowi Kundys w Bolanowicach o 191 złr. 84 ct. w. a. odbędzie się tamże dnia 22 marca, 27 kwietnia i 1 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 11 rano licytacya realności dłużnika Eufrona Kundysa pod l. k. 37/49 w Bolanowicach położonej ciała tabularnego niestanowiącej, która na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie zaś i niżej tejże sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 600 złr.

Zakład 60 złr.

Warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania i oszacowania mozna przejrzeć w sądzie.

Mościska dnia 5 stycznia 1881.

(1605 8—3) **Obwieszczenie.**

L. 1163. Wysokie c. k. Namiestnictwo zezwoliło na otworzenie Apteki w Kulikowie powiatu Żółkiewskiego reskryptem z dnia 22 stycznia b. r. l. 65070.

W skutek tego rozpisuje c. k. starostwo niniejszem konkurs celem nadania odnośnej koncesyi.

Chcący ubiegać się o tę koncesyę winni są wnieść tu swe podania należycie udokumentowane najdalej do 20 kwietnia b. r.

W Żółkwi dnia 26 lutego 1881.

(1506 3—3) **Edykt.**

L. 26. W skutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 7 grudnia 1880 l. 19360 c. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako instancya tabularna czyni wiadomo, że w skutek prośby Jana Kruczka de praes. 10 czerwca 1880 do l. 8101, i de praes 3 lipca 1880 do l. 9334 do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie wniesionej, w księgach gruntowych miasta Tarnowa z przedmieściami nowe ciało tabularne dla realności w Tarnowie na Zawalu w okręgu c. k. sądu obwodowego w Tarnowie położonej, żadnym numerem konskrypcyjnym nie oznaczonej „pusty grunt" zwanej, otworzonem zostało, które w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przejrzeć można i które od dnia 1 lutego 1881 jako ciało tabularne uważa się, od którego dnia nowe prawa własności zastawu, lub inne rzeczowe prawa do tej realności się odnoszące tylko przez wniesienie do tego ciała tabularnego nabyte, ograniczone, przeniesione lub zmienione być mogą.

Według protokołu z dnia 29 lipca 1880 spisanego stwierdzono, że Jan Kruczek znajduje się na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 25 września 1879 w posiadaniu parcel gruntowych 280 i 281. Parcele te graniczą od strony wschodniej i zachodniej z drogami publicznemi, od strony północnej z realnością miejską, zaś od strony południowej z realnością p. Antoniego Schnitzla. Wzywa się

a) wszystkie osoby, które na podstawie prawa przed dniem 1 lutego 1881 nabytego roszczą sobie jaką zmianę stosunków w tem nowem ciele tabularnem wpisanych do własności, lub posiadania tej realności odnoszących się bez różnicy, czy roszczona zmiana nastąpić ma przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie powyższego opisania tej realności, przez zestawienie lub połączenie ciał tabularnych czyli gruntowych lub jaki inny sposób;

b) wszystkie osoby, które przed dniem 1 lutego 1881 odnoszące się do tej realności lub do części tejże prawa zastawu, służebności, lub inne prawa będące przedmiotem ksiąg gruntowych uzyskały, o ile te prawa jako do dawnych ciężarów należące weiągnione być mają i przy otworzeniu tego nowego ciała tabularnego już wciągnione nie zostały, aby te swoje prawa aż do 30 kwietnia 1881 w c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie zgłosili, zaniedbanie tego terminu, który ani na nowo przywróconym, ani przedłużonym być nie może, pociąga za sobą utratę prawa domagania się pretensyi zgłoszeniu ulegających od osób trzecich, które na podstawie wpisów w tem nowem ciele tabularnem uskutecznionych i przez nikogo nie zaprzeczonych, w dobrej wierze prawo przedmiotem ksiąg gruntowych będące uzyskały.

Tarnów 13 stycznia 1881.

(1254 3—3) **Edykt.**

L. 7089. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Katarzyny Walaszkowej w kwocie 266 zł. 46¼ ct. odbędzie się w tutejszym sądzie w dnia 30 marca, 30 kwietnia i 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności dłużnika Marcina Klisia, w Pietrzykowicach pod l. k, 37 położonej, ciało tabularne stanowiącej.

Cena wywołania 745 zł., wadyum 150 zł.

Realność powyższa na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg z księgi gruntowej i protokół oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Żywiec dnia 11 Grudnia 1880.

(1603 3—3) **Edykt.**

L. 14783. C. k. sąd powiatowy m. d. sek. II we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że w celu zaspokojenia dłużnej sumy 36 zł. z 12% od dnia 7 sierpnia 1877 bieżącemi odsetkami zwłoki i przyznanych już kosztów egzekucyjnych 7 zł., jakoteż dalszych w kwocie 5 zł. 54 ct., tudzież obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych w kwocie 9 zł. 94 ct. a. w. na rzecz towarzystwa zaliczkowego we Lwowie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 134 w Zamarstynowie położonej, w wykazie hipot. 138 nowej księgi gruntowej gminy katastralnej Zamarstynowa na własność egzekuta Aleksandra Paduszczaka intabulowanej, która na dniu 7 marca, na dniu 7 kwietnia i na dniu 9 maja 1881 każdym razem o godzinie o 9 rano w tut. sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania wynosi 2850 zł., a wadyum 285 zł.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem się wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 6 listopada 1880 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła przez kuratora adw. dra Tilla ze substytucyą adw. dra Raresa zawiadamia.

Lwów, 23 listopada 1880.

(1604 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 2042. Dla kandydatów, którzy mają składać powtórny egzamin dojrzałości w seminaryum nauczycielskiem męzkiem we Lwowie w marcu b. r. wyznacza się termin od 21 do 29 marca b. r.

Egzamin piśmienny odbędzie się 21, 22, 23, 24 i 26, ustny zaś 28 i 29 marca.

Kandydaci, którzy zamierzają składać ten egzamin winni zgłosić się w dyrekcyi rzeczonego seminaryum dnia 20 marca b. r.

We Lwowie. dnia 28 lutego 1881.

(1588 3—3) **Edikt.**

Z. 4781 Das k. k. Bezirksgericht zu Starasol veröffentlicht, daß mit Bescheid heutigen Datums z. Zl. 4781 in Sachen des Vaic Petruczek gegen Anton Kowaczek pto. 2600 fl. ö. W. s. N. G. die exekutive Feilbiethung der einen Tabularkörper bildenden Realität Nr. 23 zu Sozumina sammt den zu dieser Realität gehörigen theilweise auch im Grundbuche für Sozumina theilweise im Grundbuche für Starasól eingetragenen Gründen bewilligt wurde, und daß hiezu drei Termine und zwar auf den 31 März, 5 Mai und 9 Juni 1881, jedes mal um 9 Uhr Vormittag mit dem Bemerken ausgeschrieben werden, das erst bei der dritten Tagfahrt die Hintangebung unter dem Schätzungswerthe pr. 5870 fl stattfinden wird.

Die betreffenden Tabularauszüge und näheren Bedingnisse stehen hiergerichts zur Einsicht.

Starasól 23 Februar 1881.

(1602 3—3) **Edykt.**

L. 14263. C. k. sąd powiatowy m. d. dla okolicy miasta Lwowa sek. II podaje do powszechnej wiadomości, że na żądanie Feliksa Iwaniszyn imieniem małoletnich Katarzyny i Józefa Krzyżowskich w celu zaspokojenia pretensyi odszkodowania po 54 zł. w. a rocznie za czas od 18 września 1872, 1 czerwca 1877 z kosztami w kwocie 39 zł. 68 ct, 3 zł., 7 zł. 2 ct., 12 zł. 1 ct., 4 zł. 62 ct., 3 zł. 2 ct., 10 zł. 1 ct., 10 zł. 13 ct., 2 zł. 50 ct., 9 zł. 80 ct. i obecnie przyznanych kosztów w kwocie 12 zł. 26 ct. aw. na rzecz małoletnich Katarzyny i Józefa Krzyżowskich przymusowa sprzedaż połowy realności dłużnika Wawrzeńca Krzyzowskiego własnej pod l. 54 w Żydatyczach położonej w drodze publicznej licytacyi w dniu 7 marca 1881, dnia 7 kwietnia 1881 i w dniu 9 maja 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania wynosi 670 zł., w. a., a chęć kupienia mający mają kwotę 67 zł. w. a. jako wadyum w gotówce lub w książeczce kasy oszczędności, obligacyach indemnizacyjnych, w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego, w obligacyach galic. pożyczki krajowej lub w 6% listach hipotecznych uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego podług ostatniego kursu w urzędowej Gazecie Lwowskiej notowanego.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w t. s. registraturze.

Lwów, 9 listopada 1880.

(1209 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 18243. C. k. sąd powiatowy w Stryju uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Hersza Benziona Bergmana, że pod dniem 28go grudnia 1880 l. 18243 wniósł Naftali Halpern prośbę o zaintabulowanie go za właściciela sumy 1638 złr. w. a. z wszystkiemi przynależytościami pochodzącej z większej sumy 4000 złr. m. k. Dom. X. pag. 446 n. 29 on. na rzecz Chaje Sary Nussenbaum w stanie biernym połowy realności Nr. 110 m. w Stryju jak Dom. II. pag. 438 n. 10 haer. Hersza Bensiona Bergmana własnej ciężącej.

Uchwała powyższą intabulacyę dozwalająca ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Fruchtmanowi doręczoną została z którym się H. B. Bergman znieść lub innego pełnomocnika wyznaczyć powinien, inaczej z zaniedbania tego wynikłe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Stryj dnia 15 stycznia 1881.

(1189 2—3) **Edykt.**

L. 11143. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 2594 złr. 63 ct. w. a. z pn. odbędzie przymusową sprzedaż folwarku „Brubacherka" Dom. 506 pag. 431 hr. 1 zapisanego w powiecie Przemyślańskim położonego z kompleksu dóbr Baczowa i Podusilnej wydzielonego w tutejszem zabudowaniu sądowem dnia 31 marca 1881 o o godzinie 10tej przedpołudniem jednak tylko za lub wyżej ceny 4000 złr.

Wadyum wynosi 912 złr. 20 ct.

Dalsze warunki przeglądnąć można w registraturze, dla wierzycieli którzyby po dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca, albo dalsze licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie niezostały doręczone adwokata Dr. Wesołowskiego z zastępstwem przez adwokata Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów 8 stycznia 1881.

(1619 2—3) **Edykt.**

L. 1457. Podaje się do publicznej wiadomości że mieszczanin z Nadwórny, Iwan Koszczuk syn Antypa, został przez c. k. sąd obwodowy w Stanisławowie pod datą 19 lutego 1881 l. 1893 za marnotrawcę uznany.

Podpisany sąd powiatowy ustanawia dla niego kuratorem mieszczanina Ilka Pauluka z Nadwórny.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna dnia 27 lutego 1881.

(1395 2—3) **Edykt.**

L. 4179. C. k. sąd powiatowy w Załoścach podaje do wiadomości, iż celem ściągnienia resztującej kwoty 59 zł. w. a. z pn. na rzecz Markusa Berischa Schwadrona odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 1 kwietnia, 6 maja i 3 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, licytacya połowy parceli ornej liczbą top. 2021 oznaczonej z realności nietabularnej pod l. 1056 w Załoścach pochodzącej Pawła Bencała własnej, przestrzeń 800 kwadratowych sążni obejmującej na wschód do pola Stefana Lewickiego, na zachód do pola Jana Lewickiego, na południe do pola Antoszka Nitefora. a na północ do drogi graniczącej, wedle protokołu z dnia 21 maja 1879 do l. 2502 zastawniczo opisanej z tem, że przy trzecim terminie parcela ta nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 15 zł.

Wadyum wynosi 1 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Załośce 3 października 1880.

(1595 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3477. W c. k. sądzie powiatowym Myślenickiem odbędzie się dnia 30 marca, 26 kwietnia i 20 maja 1881 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 37 w Myślenicach położonej na zaspokojenie wierzytelności 57 zł. 70 ct. z pn. c. k. uprz. bankowi hipotecznemu we Lwowie od Maryi Sendlerowej przyznanej.

Cena oszacowania i wywołania poniżej, której sprzedaż nie nastąpi wynosi 2281 zł.

Wadyum 228 zł.

Wyciąg hipoteczny i bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć i odpisać w registraturze sądowej.

Myślenice dnia 20 stycznia 1881.

(1596 2—3) **Sprostowanie.**

L 822. Ogłoszone w numerach Gazety Lwowskiej 260, 261 i 262 z roku 1880 obwieszczenie z dnia 19 października 1880 l. 5888 w sprawie Dawida Tuchsa i Wolfa Hausmana przeciw masie spadkowej Stefana Seńków, a względnie z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom i prawonabywcom tejże masy o wyekstabulowanie kwoty 59 zł. 39 ct. m. k. ze stanu biernego realności pod l. 219 str. 272 now. w Przemyślanach położonej, prostuje się w ten sposób, iż pozew ten masy spadkowej Stefana Seńków, a nie jak w powyższych obwieszczeniach mylnie nadmieniono masy spadkowej Stefana Janków dotyczy, i że do ustnej rozprawy sporu tego ponowny termin na dzień 19 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem się ustanawia.

C. k. sąd powiatowy.

Przemyślany 25 lutego 1881.

(1598 2—3) **Konkurs.**

L. 166/pr. Na podstawie uchwały Rady miasta Lwowa z dnia 17 lutego 1881 rozpisuje Prezydyum magistratu niniejszem konkurs na obsadzenie trzech posad rewizorów targowych z wynagrodzeniem rocznem po 420 zł. tudzież sześciu posad strażników miejskich z wynagrodzeniem po 240 zł. rocznie i emolumentami dla straży miejskiej ustanowionemi.

Kandydaci na rewizorów targowych wykazać się mają, obok udowodnienia znajomości języków krajowych w czytaniu i pisaniu, tudzież dotychczasowego zatrudnienia i wieku niewyżej jak lat 40, także znajomością przepisów w przedmiocie oględzin mięsa i bydła, znawstwa szkodliwych gatunków grzybów i roślin, stanowiących artykuł powszedniego targu handlowego, tudzież mąki, pieczywa, nabiału i t. p. artykułów żywności. W razie niemożności stwierdzenia dokumentami kwalifikacyi wyżej wymaganej, podać się winni kandydaci egzaminowi przed komisyą targową.

Od kandydatów na strażników miejskich wymaga się, oprócz wieku nie wyżej lat 40 znajomości języków krajowych w czytaniu i pisaniu, tudzież dowodu dotychczasowego zatrudnienia, i nieposzlakowanego życia.

Posady powyższe nadane będą prowizorycznie, nienadają zatem prawa do emerytury, lub jakiegokolwiek zaopatrzenia, a uwolnienie nastąpić może każdego czasu bez poprzedniego wypowiedzenia i bez osobnego wynagrodzenia.

Podania zaopatrzone dowodami powyżej wskazanemi wnosić należy w terminie do 25 marca b r. do Prezydyum magistratu miasta Lwowa.

Lwów dnia 25 lutego 1881.

(1636 2—3) **Edykt.**

L 4713. Lwowski c. k. sąd krajowy w sprawie Wandy z Szwejkowskich 1 ślubu Borowskiej, 2 ślubu baronowej Brunickiej przeciw Teoderowi Hołodynskiemu, Julii z Gruszczyńskich Dieztmanowej, Leonowi Krupskiemu, Antoniemu Gruszczyńskiemu, Rozalii Abrysowskiej i Alojzyi z Tarnawieckich hr. Błażowskiej dozwala i rozpisuje niniejszem celem sciągnięcia sumy 826 zł. 19 ct. a. w. z pn. przymusową publiczną sprzedaż należących dłużnikom, a powyższej pretensyi wedle tutejszej k. tabuli miejskiej za hipotekę służących 631/5120 części realności pod l. $468^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej, która to licytacya odbędzie się w dwóch terminach, to jest dnia 4 kwietnia 1881 i dnia 4 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszym c. k sądzie krajowym, na których terminach jednak powyższe części realności l. $468^{1}/_{4}$ niżej ceny wywołania tj. wartości ich szacunkowej 1762 zł. 36 ct. a w. sprzedane nie będą.

Wadyum licytacyjne wynosi 170 zł. a. w.

Gdyby te 631/5120 części realności na wyznaczonych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane nie zostały, wyznacza się do ułożenia warunków przystępniejszych termin na dzień 4 maja 1881 godz na 4 po południu w tutejszym sądzie w biurze nr. 4 i wzywa się na takowy wszystkich wierzycieli hipotecznych z tym dodatkiem, że niestawający uważani będą jako przystępujący do większości wierzycieli przy tym terminie obecnych.

O tej licytacyi zawiadamia się interesowanych, mianowicie też wszystkich wierzycieli hipotecznych, pomiędzy tymi zaś tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 7 grudnia 1880, jako dniu wydania użytego przy rozpisaniu tej licytacyi wyciągu tabularnego realności l. $468^{1}/_{4}$ do tabuli weszli, lub którymby bądź niniejsza uchwała, bądź też późniejsze w niniejszej sprawie zapaść mające uchwały wcześnie albo wcale doręczone być nie mogły do rąk kuratora dla nich w osobie p. adwokata dra Bielińskiego z substytucyą p. adw. dra Jackowskiego ustanowionego i przez edykt niniejszy.

Względem ciężących na tych częściach realności l. $468^{1}/_{4}$ długów, podatków i innych danin odsela się chęć kupienia mających do tabuli miejskiej i do urzędu podatkowego, zaś dalsze warunki licytacyjne, zarówno jak i akt detaksacyi i ekstrakt tabularny sprzedać się mającej majętności w tutejszo sądowej registraturze lub też na terminach licytacyi u delegowanej w tym celu komisyi przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 19 lutego 1881.

(1122 2—3) **Edykt.**

L. 32023. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości Arcybractwa Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie w kwocie 6000 zł. pol., czyli 1500 zł. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 366 dz. I (534 gm. V) w Krakowie będącej własnością Aleksandra Ziembowskiego, a względnie tegoż masy spadkowej i Julii Ziembowskiej w dwóch terminach t. j. dnia 20 kwietnia 1881 i 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, na których realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną będzie.

Gdyby na powyższych terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną nie została, ustanawia się celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 31 maja 1881 o godz. 4 po południu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 27838 zł.

Wadyum 2783 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 8 grudniu 1880 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna przed terminem doręczoną być nie mogła, ustanowionym zostaje p. adwokat Pieniążek z substytucyą adwokata Ichheisers.

Kraków, 7 stycznia 1881.

(923 2—3) **Edykt.**

L. 55924/55925. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie w sprawie galic. towarzystwa ziemskiego przeciw Anastazyi ze Swaryczewskich Wojewódkowej o 2869 zł. i 3300 zł. a. w. z pn. rozpisuje niniejszem celem zaspokojenia wymienionych pretensyj z przynależytościami przymusową publiczną sprzedaż dóbr „Sołtystwo, czyli Sołtyszczyzna" części w Barszczowicach w powiecie lwowskim położonych wedle dom. 469 pag. 198 n. 8 haer. Anastazyi ze Swaryczewskich Wojewódkowej własnych na rzecz galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Licytacya ta odbędzie się w dniu 5 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem w biurze doręczeń tegoż sądu, przy którym to terminie dobra te sprzedane będą także niżej ceny szacunkowej i wywołania 12341 zł., jednak nie niżej ceny, która wystarczy na zaspokojenie powyż wymienionej wierzytelności galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego, tudzież wierzytelności poprzedzających.

Wadyum wynosi 1234 zł. 10 ct. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Uwiadamiamy o tem chęć kupienia mających, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którymby tak niniejsza uchwała, jak i którakolwiek z późniejszych należycie doręczoną być mogła, lub którzyby po dniu 27 listopada 1878 do hipoteki dóbr sprzedać się mających weszli do rąk kuratora w osobie adwokata dra Rebego ze substytucyą adwokata dra Raresa ustanowionego

Lwów, dnia 22 stycznia 1881.

(1210 2—3) **Obwieszczenie.**

L 18235. W tutejszym sądzie powiatowym odbędzie się dnia 23 czerwca 1881 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod l. 142 m. w Stryju położonej, ciało tabularne stanowiącej niegdyś Samuela Liebermana własnej na zaspokojenie wywalczonej sumy przez Mojżesza Halperna w kwocie 450 zł w. a. z pn.

Cena wywołania 1685 zł. w. a.

Zakład 169 zł. w. a.

Na tym terminie realność powyższa także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Stryj dnia 18 stycznia 1881.

(1190 2—3) **Edykt.**

L. 11144. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 2032 zł. 96 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż folwarku „Zimnawoda" Dom 506 pag. 421 hr. 1 zapisanego w powiecie Przemyślańskim położonego z kompleksu dóbr Podusilnej wydzielonego w tutejszem zabudowaniu sąd. dnia 1 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem jednak tylko za lub wyżej ceny 3000 zł. w. a.

Wadyum wynosi 704 zł.

Dalsze warunki przeglądnąć można w registraturze, dla wierzycieli, którzyby po dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca, albo dalsze licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone adw. Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów 8 stycznia 1881.

(1612 2—3) **Obwieszczenie.**

L 12774. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że utworzony uchwałą z dnia 24 czerwca 1876 l. 4801 konkurs na majątek Herscha Chajesa, po uskutecznionym podziele majątku konkursowego, równocześnie jako ukończony uznanym został.

Kołomyja dnia 23 grudnia 1880.

(1613 2—3) **Edykt.**

L. 13063. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że dnia 28 marca 1881 o godzinie 10 rano w biurze VI odbędzie się, celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie 113 zł. 40 ct. i 1591 zł. 8 ct. z pn., publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 521 w Kołomyi położonej, Izaka Jakóba dw. im. Steigmanna własnej, pod warunkami w tusądowym edykcie z dnia 23 września 1880 l. 9644 w Gazecie Lwowskiej Nr. 235, 237 i 238 ogłoszonemi.

W Kołomyi dnia 30 grudnia 1880.

(1630 2—3) **Edikt.**

Zl. 5911. Vom k. k. Bezirksgerichte Zbaraż wird hiemit kundgemacht, daß Eduard Kruh gegen die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Breine Bassie Landesberg und deren unbekannte Erben wegen Löschung von 53 fl 48 kr W. W. und 149 fl. pol. in Silber aus dem Lastenstande der Realität Nr. 84 alt, 90 neu in Zbaraż eine Klage ausgetragen hat, in Folge dessen für die Belangte Hr. Israel Landesberg zum Curator ad actum bestellt und zur Verhandlung der Termin auf den 16 März 1881 bestimmt wurde.

Die Belangte wird somit aufgefordert am obigen Termin zu erscheinen oder dem Curator Informatien zu ertheilen ansonsten sie die üblen Folgen sich selbst zu zuschreiben haben wird

Zbaraż den 31 Dezember 1880.

(1629 2—3) **Edikt.**

Z 5910. Vom k. k. Bezirksgerichte Zbaraż wird hiemit bekannt gemacht, das Eduard Kruh gegen den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Sawicki resp. dessen unbekannten Erben pto. Löschung von 100 Silber Rubel aus dem Lastenstande des Hauses CNr. 84 alt, 90 neu in Zbaraż eine Klage ausgetragen hat, in Folge dessen für den Belangten Herr Julius Opolski zum Curator ad actum bestellt und zur Verhandlung der Termin auf den 16 März 1881 bestellt wurde.

Der Belangte wird somit aufgefordert am obigen Termin zu erscheinen oder dem Curator Informatien zu ertheilen ansonsten er die üblen Folgen sich selbst zu zuschreiben haben wird.

Zbaraż am 31 Dezember 1880.

(1626 2—3) **Edikt.**

Z. 5912. Vom k. k. Bezirksgericht Zbaraż wird hiemit kundgemacht, daß Eduard Kruh gegen die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben des Feliks Wyszyński wegen Löschung von 100 # in Gold und der ob derselben im Exekutionswege intabulierten 43 # aus dem Lastenstande der Realität Nr. 84 alt, 90 neu in Zbaraż eine Klage ausgetragen hat in Folge dessen für die Belangten Erben Hr. Józef Motyczynski zum Curator ad actum bestellt und der Termin zur Verhandlung auf den 16ten März 1881 bestimmt wurde.

Die Belangten werden sonach aufgefordert am obigen Termine zu erscheinen oder dem Curator Informatien zu ertheilen ansonsten sie die üblen Folgen sich selbst zu zuschreiben haben wirden.

Zbaraż den 31 Dezember 1880.

(1627 2—3) **Edikt.**

Z 5909. Vom k. k Bezirksgerichte Zbaraż wird hiemit bekannt gemacht, das Eduard Kruh gegen den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johan Bogdanowicz resp. dessen unbekannten Erben pto Löschund des 6 jährigen Pachtrechtes der Apotheke und Haus in Zbaraż CNr. 90 aus dem Lastenstande derselben eine Klage ausgetragen hat Folge dessen für den Belangten Hr. Adalbert Kozachowski zum curator ad actum bestellt und zur Verhandlung der Termin auf den 16 März 1881 bestimmt wurde

Der Belangte wird sonach aufgefordert am obigen Termine zu erscheinen oder dem Curator Informatien zu ertheilen ansonsten er die üblen Folgen sich selbst zu zuschreiben haben wird.

Zbaraż den 31 Dezember 1880.

(1628 2—3) **Edikt.**

Z. 5913. Vom k. k. Bezirksgerichte Zbaraż wird hiemit kundgemacht, daß Eduard Kruh gegen die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Franz Paidly rep. dessen unbekannten Erben wegen Löschung von 141 fl. 58 kr. ö. W. aus dem Lastenstande der Realität Nr. 84 alt, 90 neu in Zbaraż eine Klage ausgetragen hat in Folge dessen für die Belangten Hr. Emil Załuski zum Curator ad actum bestellt und zur Verhandlung der Termin auf den 16 März 1881 bestimmt wurde.

Der Belangte wird somit aufgefordert am obigen Termine zu erscheinen oder dem Curator Informatien zuzertheilen ansonsten er die üblen Folgen sich selbst zu zuschreiben haben wird.

Zbaraż am 31 Dezember 1880

(1637 2—3) **Edykt.**

L 4235. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany Sec. I we Lwowie, wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Voigtmana przeciw któremu Eugeniusz Wędrychowski na dniu 28 kwietnia 1880 l. 20539 wniósł pozew o zapłacenie 318 zł. 8 ct. w. a. z pn by przed terminem do rozprawy sumaryczne na dzień 23 kwietnia 1881 wyznaczonym ustanowionemu dlań kuratorowi p. adw. Dr. Skowrońskiemu z substytucyą Dr. Weissa potrzebnej informacyi i środków dowodowych udzielił, lub innego sobie zastępcę obrał i o tem sądowi tutejszemu doniósł.

Lwów dnia 5 lutego 1881.

(1275 2—3) **Edykt.**

L. 4638. C. k sąd powiatowy w Załoścach rozpisuje niniejszem w sprawie c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Baruchowi Markusowi dw. im. Ostrowerowi o zwrot reszty pożyczki w sumach 113 złr. 40 ct. 113 złr. 40 ct i 1198 złr. 9 ct. w. a. z pn. publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. 325/390 w Załoścach położonej jak Dom. tom. 1 str. 175 poz. 7 i 8 haer. Barucha czyli Borucha Markusa dw. im. Ostrowera własnej.

Sprzedaż odbędzie się w dwu terminach t. o dnia 1 kwietnia 1881 i dnia 6 maja 1881 o godzinie 10 przed południem w tutejszosądowym budynku z tem, że na pierwszym terminie realność ta jedynie za kwotę 3800 złr. w. a. lub wyżej takowej, na drugim zaś za jakąbądź kwotę sprzedaną zostanie.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 4000 złr.

Wadyum wynosi 200 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamia się obie strony i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych zaś tych wierzycieli hipotecznych, którymby ta uchwała lub późniejsze z jakiejkolwiekbądź przyczyny doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 24 sierpnia 1879 prawa zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali do rąk kuratora p. Juliana Karabińskiego w Załoścach.

Załośce 20 listopada 1880.

(1192 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9135. W dniach 5 kwietnia, 5 maja i 7 czerwca 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. nr. kons. 50 subr. w Woli zaderewackiej położonej, dłużnika Michała Pasiecznika własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 267 zł. 50 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 600 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 3 grudnia 1880.

(1597 2—3) **Konkurs.**

L. 135/pr. Celem obsadzenia posady elewa technicznego przy miejskim urzędzie budowniczym z adjutum rocznych 600 złr. w. a. i w myśl postanowień organizacyjnych z 10 czerwca 1875 rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 31 marca 1881.

Kandydaci wykazać się mają z ukończonych nauk technicznych bądź na instytutach politechnicznych w państwie, bądź za granicą na równorzędnych instytutach publicznych, dalej ze znajomości języków krajowych i z dotychczasowego zatrudnienia.

Elew podać się winien sześciotygodniowej probie, a przysięga służbowa zostanie odebraną od niego wtedy dopiero, jeżeli w tym czasie dał dowody pilności i uzdatnienia do służby budowniczej.

W ciągu 4 lat, licząc od dnia złożenia przysięgi, musi złożyć z dobrym postępem egzamin państwowy, gdyż inaczej niemoże otrzymać wyższej posady, a nadto może zostać oddalony ze służby miejskiej; kandydatom, którzy wykażą się egzaminem państwowym i praktyką w zawodzie technicznym zapewnia się pierwszeństwo.

Podania zaopatrzone żądanemi dowodami wnosić należy w oznaczonym terminie do Prezydyum magistratu miasta Lwowa.

Lwów dnia 25 lutego 1881.

(1231 3—3) **Edykt.**

L. 922. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że

I.

dla gmin katastralnych następujących:

Wysoka, Bęczyn czyli Benczyn, Jaśkowice w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi,

Piętkowa w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie,

Wilcza Wola w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie,

Zabierzów w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie,

Meszna w okręgu sądu powiatowego w Biały,

Zborzyce i Krakuszowice w okręgu sądu powiatowego w Niepołomicach,

Sułkowice w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach,

Biadoliny szlacheckie, Brzezowiec, Gnojnik, Mokrzyska i Perła w okręgu sądu powiatowego w Brzesku,

Łęg w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie,

Wolica w okręgu sądu powiatowego w Dębicy,

Brzyzna w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach,

Czeluśnica w okręgu sądu powiatowego w Jaśle,

Grudna górna w okręgu sądu powiatowego w Brzostku,

Gwoźnica górna w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie,

Miasto Chrzanów w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie,

Brunary wyżnie i niżnie w okręgu sądu powiatowego w Grybowie,

Wola gołego w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu,

Dylęgówka z miejscowością Wulka w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie,

Pantalowice w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku,

II.

dla następujących posiadłości czyli majętności tabularnych w okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Librantowa i Boguszowa przyległość do Librantowej, w gminie katastralnej Librantowa z miejscowością Boguszowa w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu,

Kwiatowice w gminie katastralnej tejże nazwy w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach,

położonych otwarto nowe księgi gruntowe a względnie nowe wykazy tabularne i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 2 lipca 1879 l. 3482, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi i wykazami tabularnemi objętych z dniem 30 września 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach względnie wykazach tabularnych ukuteczniończego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie do dnia 30 września 1881 włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu leży dotycząca gmina katastralna, a co do wykazów tabularnych w sądzie obwodowym w Nowym Sączu zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 19 stycznia 1881.

(1396 2—3) **Edykt.**

L. 1601. C. k. sąd powiatowy w Załośćach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kwoty 495 zł. z pn. odbędzie się na dniu 1 kwietna, na dniu 6 maja i na dniu 3 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszosądowym budynku publiczna licytacya realności pod l. 661 w Załośćach położonej, Antyszka Bizana własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz Anny Geller.

Cenę wywołania stanowi kwota 170 zł. w. a.

Wadyum wynosi 17 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Załośce, 30 kwietnia 1880.

(1392 2—3) **Edykt.**

L. 409. C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu zawiadamia, iż dnia 18 lutego 1879 zmarł Fedor Zahajko w Kolińcach z pozostawieniem ostatniej woli.

Sąd, nie znając pobytu spadkobiercy Tomka Zahajka, wzywa go, żeby w przeciągu jednego roku licząc od dnia wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony zdziedziczami zgłaszającymi się i z kuratorem Alfredem Ornsteinem notaryuszem dla niego ustanowionym.

Tłumacz dnia 21 marca 1880.

(1391 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 363. C. k. sąd powiatowy w Szczercu w skutek odezwy sądu krajowego lwowskiego z 8 stycznia 1881 l. 58719 przedsięweźmie celem wydobycia reszty kapitału 544 zł. 55 ct. z pn. c. k. uprzyw. galicyj. akcyj. Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Piotra i Katarzyny Ganz, tudzież Dwoiry Schacht się należącej przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod l. 1 w Nikankawicach w starostwie lwowskim położonej, wykazem hipotecznym gminy Nikankawice l. 22 objętej, ciało tabularne stanowiącej w dniach 7 kwietnia, 12 maja i 23 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w tusądowej kancelaryi.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta 1600 zł.

Wadyum wynosi 160 zł.

Jeżeli na powyższych terminach realność rzeczona za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 23 czerwca 1881 godzinę 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Dla wierzycieli, którzy prawo zastawu po 29 listopada 1880 uzyskali i którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie p. Filipa Simona z Szczerca.

Szczerzec, dnia 24 stycznia 1881.

(1632 1—3) **Edykt.**

L. 55506. C. k. sąd krajowy we Lwowie dla spraw cyw. oznajmia, że nad Józefą Windisch, właścicielką realności we Lwowie, z powodu choroby umysłowej kuratela zawieszoną, i kuratorem adwokat Dr. Ernest Till ustanowionym zostaje.

Lwów 19 lutego 1881.

(1394 1—3) **Edykt.**

L. 4132. C. k. sąd powiatowy w Załośćach podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia pretensyi Anny Geller w kwocie 60 zł. w. a. z pn. na dniu 1 kwietnia, na dniu 6 maja i na dniu 3 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszosądowym budynku licytacya realności nietabularnej pod l. 862 w Załośćach położonej, masy leżącej, Franciszka Wajdy własnej, wedle protokołu z dnia 22 stycznia 1878 do l. 1072 opisanej z chaty mieszkalnej, ogrodu i pól w przestrzeni około 6 morgów składającej się łącznie na 330 zł. oszacowanej, z tem przeprowadzoną zostanie, iż przy trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 330 zł. a. w.

Wadyum wynosi 33 zł. w. a.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

Załeśce, 30 września 1880.

(1383 1—3) **Edykt.**

L. 856. Wzałatwieniu protokołu dto 8 b. m. w sprawie egzekucyjnej Dawida Hopfingera przeciw Salamonowi Ratz o 1000 zł. spisanego w celu ułożenia łatwiejszych warunków licytacyjnych wyznacza się trzeci termin do licytacyjnej sprzedaży folwarku Dąbsa a względnie praw Salomonowi Ratz nań przysługujących w powiecie tutejszym położonego na dzień 8 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbyć się mający pod warunkami tut. uchwałą z dnia 2 grudnia 1880 l. 7652 ustanowionemi i edyktem z tegoż dnia ogłoszonemi z temi atoli zmianami, iż na tym terminie folwark a względnie prawa dań przysługujące Salamonowi Ratz nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą, iż wadyum z 10ciu na 5 procent ceny szacunkowej się zniża i że nabywca obowiązany będzie w 14 dni po prawomocności zatwierdzenia aktu licytacyi złożyć połowę ceny kupna do depozytu sądowego, rozumie się z wrachowaniem złożonego wadyum, drugą zaś połowę ceny kupna w 14tu dniach po prawomocności wydać się mającej tabuli płatniczej, porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych ustanawiającej poczem dopiero nabywcy dekret własności wydany i na żądanie i własny koszt we fizyczne posiadanie kupiony folwark oddanym będzie, wszystkie zaś długi hipoteczne ze stanu biernego tego folwarku wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione.

Wolno atoli będzie nabywcy złożyć drugą połowę ceny kupna nawet przed wydaniem tabuli płatniczej, w którym to razie dekret własności i fizyczne posiadanie przedmiotu kupionego na żądanie i koszt nabywcy wydane a względnie oddane zostaną.

Rzeszów 10 lutego 1881.

(1657 1—3) **Edykt.**

L. 65612. W celu powiększenia stacyi kolei lwowsko-czerniowieckiej w Siechowie potrzeba zająć z przyległych gruntów 4939/43 metrów kwadratowych. Szczegółowy opis tych gruntów wyłożony zostanie w urzędzie gminnym i u przełożonego obszaru dworskiego w Siechowie, począwszy od 13 do 26 marca 1881 dla publicznego przejrzenia.

Zarzuty przeciw wymierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą najdalej do 31 marca 1881 pisemnie lub ustnie w lwowskim c. k. starostwie, a w dniu 2 kwietnia 1881 przy komisyi reambulacyjnej, która się na tym dniu w Siechowie o godzinie 9 z rana zbierze.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

We Lwowie, dnia 22 lutego 1881.

(1651 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1547. Ces. król. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Markus Wind przeciwko p. Maryi Bielewicz, właścicielce dóbr we Wielopolu, w dniu 8 listopada r. z. l. 1489 o zapłacenie 235 zł. 41 ct. w. a. pozew wniósł i takowy do postępowania sumarycznego został zadekretowany.

Ponieważ pobyt zapozwanej nie jest wiadomy przeznaczył tutejszy sąd do zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego adwokata dr. Psarskiego z substytucyą adwokata dr. Gałeckiego na kuratora, z którym wniesiony spór przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby przy terminie dnia 18 marca 1881 albo się sama osobiście stawiła albo potrzebną informacyę przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

W Tarnowie, dnia 10 lutego 1881.

(1620 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 613. Mikołaj Piuchtij rolnik z Bogdanówki został marnotrawcą uznany a Wasyl Calik tegoż kuratorem ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy.

Nowesioło dnia 24 lutego 1881.

(1616 1—3) **Edykt.**

L. 39231. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie czyni wiadomem, że Ascher Unger w Krakowie uznanym został za umysłowo niedołężnego i że kuratorem jego ustanowionym został Aron Unger.

Kraków 31 grudnia 1881.

(1642) **Ogłoszenie.**

L. 6. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilznie urzędująca ogłasza, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Paszczyna z miejscowością Kochanówka wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń do powszechnego przejrzenia wyłożyła.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszy posiadania wnoszone być winny ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym; a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń, w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych, wyznacza się dzień 15 marca 1881, na którym zarzuty i przed komisyą hipoteczną wnoszone być mogą.

Pilzno, dnia 1 marca 1881.

(1646) **Ogłoszenie.**

L. 1044. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż akty dotyczące założenia ksiąg gruntowych dla gminy Leżanówka z Bilitówką do powszechnego przejrzenia w tut. sądzie złożone zostają.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do 10 marca 1881, na którym dalsze dochodzenia w razie potrzeby prowadzone będą.

Grzymałów, 1 marca 1881.

(1499) **Obwieszczenie.**

L. 1489. Orzeczeniem c. k. starostwa w Kołomyi z 28 sierpnia 1879 r. l. 11187 zatwierdzonego reskryptem wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 1 listopada 1879 l. 50580 i reskryptem wys. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 stycznia 1881 r. l. 18059 uznano pp. Seliga Scharf i Mortka Bolchower właścicieli fabryki cykoryi w Debesławcach winnymi, iż w swej fabryce cykoryi w Debesławcach owijali wyroby cykoryi winietami, na których marki ochronne firmy „Heinrich Franck et Söhne" w Ludwigsburgu tak łudząco naśladowanemi były, że w skutek tego kupująca publiczność łatwo w błąd mogła być wprowadzoną, tudzież, że rzeczone wyroby temi winietami zaopatrzone sprzedawali i zasądzono ich za to przekroczenie w myśl §§. 6, 16, 18 i 22 patentu z 7 grudnia 1858 (dz. pp. nr. 230) na grzywnę w kwocie 50 zł. w. a. na rzecz funduszu ubogich gminy Debesławce i na zapłacenie kosztów postępowania karnego w kwocie 40 zł. 15 ct. w. a. Następnie orzeczono, że wzmiankowane winiety mają być zniszczone, oraz dozwolono na obwieszczenie niniejszego orzeczenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" i w gazecie „Neue freie Presse" w Wiedniu

Co do pretensyi firmy „Heinrich Franck et Söhne" o wynagrodzenie doznanej szkody w skutek naruszenia prawa marki odesłano skarżącą firmę na drogę prawa prywatnego.

Z c. k. starostwa

Kołomyja, dnia 21 lutego 1881.

(1640 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10869. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie Emanuela Weingarten jako prawonabywcy Iwana Jabłońskiego przeciw Hryniowi Jabłońskiemu o 46 zł. 68 ct. w. a z pn. odbędzie się w tusądowym gmachu w dniu 29 marca, 29 kwietnia i 13 maja 1881 każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 54 w Rykowie położonej.

Cena szacunkowa 90 zł

Poręczne 9 zł. a. w.

Złoczów, dnia 26 listopada 1880.

Doniesienia prywatne

Ogłoszenie.

W Izydorówce (stacya kolei żelaznej Stryj), są do nabycia **dwa ogiery** krwi oryentalnej i **buhajki** krwi holenderskiej. — Bliższa wiadomość w administracyi majątku w **Izydorówce** poczta **Żurawno**. 1406 5—6

R. Maiti w Tryeście

przesyła pocztą **za własną opłatą cła i franco** za pobraniem tylko **1 zł. 90 ct.** w koszyku o **5 kilów wagi 35** do **45** sztuk najlepszych wybranych

pomarańcz

lub

cytryn

z Messyny

Dobre opakowanie z trawą morską ochroni zupełnie przed zamarznięciem.

Odbiorcom 8 koszyków udziela 1 koszyka gratis.

Wszelkie gatunki bezpośrednio sprowadzonej **kawy, herbaty, owoców południowych i włoskiego ryżu** najtaniej w zapasie.

(980 22—5)

Przewyborne

przez „Sues" sprowadzane

Herbaty chińskie

a mianowicie:

		Cena za $^{1}/_{2}$ kilo
Nr. 1.	**Taszu.** żółtokwiatowa aromat	zł. 4·40
Nr. 2.	**Juntojczan,** białokwiatowa arom.	zł. 3·60
Nr. 3.	**Nandzyn,** czarna aromatyczna	zł 3·—
Nr. 4.	**Souchong,** „ mało narkot.	zł. 2·50
Nr. 5.	**Congo,** czarna familijna	zł. 1·80
Nr. 6.	**Wysiewki** z herbaty	zł. 1·20
Nr. 7.	„ z najlepszych herbat	zł. 1·50

Kawa po tanich starych cenach, (2114 26—?)

najtaniej w handlu

St. Markiewicza

we Lwowie, w Rynku l. 42.

F. Tenerowicz

powróciwszy z zagranicy, gdzie po lat kilka w **Wiedniu i Paryżu** doskonalił się w najcelniejszych **zakładach stolarskich,** przed pół rokiem

otworzywszy swoją pracownię

przy ulicy **Życzakowskiej l. 4 we Lwowie** posiada całe urzadzenie sypialni z węgierskiego jasionu, zdobne drzewem orzechowem, składające się z dwóch łóżek, dwóch nocnych szafek, z dwóch szaf dużych i umywalni. — Również szafę damską z lustrem, szafę dużą męzką i stoły dębowe do pokoju jadalnego, konstrukcyi francuskiej.

Przedmioty te starannie wykonane według najmodniejszych wzorów zagranicznych są do nabycia i zwidzenia. (1373 2—3)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem

na rok

1881

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ."*

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 7? ct.** z których przypada 1? ct na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko ... [illegible]

L. 17?. (160? 2—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej posady Sekretarza przy Radzie powiatowej w Tarnobrzegu z roczną płacą 1000 zł. w. a. podpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę, winni podania swoje, zaopatrzone dowodami wieku, dodychczasowego zatrudnienia, niemiej dokładnej znajomości ustaw krajowych i przepisów administracyjnych, oraz znajomości prowadzenia księgi kasy pożyczkowej, wnieść do prezydyum Wydziału Rady powiatowej w Tarnobrzegu najdalej do 31 marca 1881 r.

Tarnobrzeg 27 lutego 1881.

Zastępca prezesa
Fr. Greger.

L. 490. (16?? ?—3)

Obwieszczenie.

Rada gminna król. miasta Stryja na posiedzeniu dnia 28 lutego 1881 uchwaliła pokryć cały deficyt kasy oszczędności Stryjskiej powstały w skutek kradzieży byłego kasyera miejskiego z własnych funduszów.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Magistrat król. miasta.

Stryj dnia 1 marca 1881.

J. Ostrowski & J. Strzelecki

właściciele handlu jubilerskiego

we LWOWIE w Rynku pod licz. 45

donoszą niniejszem Szanownej Publiczności, iż sławna fabryka wyrobu chińskiego srebra

Orfévrérie Christofle

w Paryżu i Karlsruhe

utrzymując we wszystkich większych miastach swoje reprezentacye, powierzyła nam na całą Galicye wyłączną reprezentacye swoich wyrobów, zaopatrzywszy nas w obfity wybór od najmniejszych do najbogatszych przedmiotów ich wyrobów; jako to: w przedmioty stołowe t. j. łyżki, noże, grabki, łyżeczki, chochle, chochelki, półmiskowe łyżki i t. d., lichtarze, kandelabry, zastawy na ocet i oliwę, kaserole, szkatuły urządzone do wypraw, z przedmiotami stołowemi na 6, 12 i na więcej osób, tudzież bulwary, czajniki, imbryki, garnuszki na śmietankę, tace, kompletne serwisy herbacianne i kawowe, mrożniki na wina, kosze na ciasta, cukiernice, cążki do cukru, półmiski okrągłe, owalne i do ryb, oraz specyalne przedmioty dla hotelów, restauracyj i kawiarń.

Zwracamy uwagę Szanownej Publiczności, iż wszystkie ich wyroby zaopatrzone są stemplem fabrycznym oraz firmą „Christofle" i upraszamy — celem uniknięcia możliwych naśladowań — przyjąć to do łaskawej wiadomości. Wszelkie przedmioty ich wyrobów obowiązani jesteśmy sprzedawać **po cenach stałych t. j. fabrycznych.**

Przy tej sposobności, przypominamy się łaskawej pamięci Szanownej Publiczności, iż handel nasz, znany z rzetelności, jest zawsze obficie zaopatrzony we wszelkie wyroby jubilerskie, złote i srebrne, podług najnowszych fasonów i z pierwszorzędnych fabryk zagranicznych. Półwiekowa praktyka daje nam prawo do odwołania się na zaufanie publiczne.

Z wysokiem poważaniem

J. Ostrowski & J. Strzelecki

(1353 5—6) *magazyn jubilerski w Rynku l. 45.*

Galicyjski zakład kredytowy włościański.

Dwunaste zwyczajne

WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się **w piątek**, dnia **8 kwietnia 1881** o 12 godzinie w południe, we własnym gmachu Zakładu we Lwowie.

Porządek dzienny:

1) Sprawozdanie z zarządu Zakładu i przedłożenie bilansu za rok 1880.
2) Sprawozdanie komisyi weryfikacyjnej.
3) Uchwalenie rozdziału zysku czystego.
4) Wniosek względem wydawania 5% i 4% listów dłużnych w celu zniżenia procentów u pożyczek udzielać się mających jako też, przez konwersyę, u pożyczek już podjętych.
5) Wniosek względem zmiany niektórych postanowień statutu.
6) Wybór komisyi weryfikacyjnej na rok 1881.
7) Wybór dwóch członków Rady zawiadowczej (art. 60 i 85 statutu).

Na Walne Zgromadzenie zaprasza się wszystkich do głosowania uprawnionych w myśl art. 80 statutu.

Pp. właściciele listów dłużnych zakładu, którzy mają zamiar uczestniczenia w Zgromadzeniu, zechcą swoje listy dłużne w wymaganej statutem wysokości, najpóźniej do dnia **8 marca b. r.** deponować:

we Lwowie w kasie centralnej zakładu lub
w Wiedniu w Union-Banku,
w Wiedniu w Anglo austr.-Banku.

Zamknięcia rachunkowe złożone będą w sekretaryacie zakładu na ośm dni przed zgromadzeniem dla uprawnionych do głosowania do przeglądnięcia.

Lwów, dnia 25 lutego 1881.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony). (1498 3—3)

Wyszczególnione trzema medalami zasługi i listem pochwalnym.

Kadzidło warszawskie. Polane na gorące żelazo lub na rozżarzoną łyżkę, wydaje bardzo przyjemny, miły i długo trwający zapach. Kadzidło warszawskie jest bardzo lubiane przez osoby nieznoszące ostrych i silnych odorów, które często sprowadzają ból głowy, natomiast kadzidło warszawskie oznacza się łagodnym i delikatnym zapachem, który jest w salonach bardzo pożądanym. . . . 50 ct. i 1·—

Kadzidło salonowe. Używa się zapomocą rozpylacza, odświeża powietrze, i daje bardzo przyjemną i delikatną woń, z wielkiem powodzeniem nawet w największych salonach jest używane. Cena flakonika . . . 30 i —·60

Papierki do kadzenia najprzedniejsze sztuka 3 ct. tuzin . . . —·30

Ocet aromatyczny służy do odświeżania powietrza; polany na gorącą blachę wydaje przyjemny octowo aromatyczny zapach. Cena . . . —·30

Cezarin. Niezawodny środek na wygubienie nagniotków. Po 5cio letniem doświadczeniu i ustawicznem przemyśliwaniu udało mi się nareszcie wynaleść niezawodny, zupełnie nie szkodliwy środek na wyniszczenie nagniotek. Środek ten przy nader prostem użyciu, usuwa nagniotki raz na zawsze, skóry nie obraża, nie sprawia żadnej dolegliwości, przeciwnie ból i pieczenie jakie sprawiają nagniotki, zupełnie ustają. Cena . . . —·40

J. Ihnatowicz

mag. farm. i chemik sądowy. (1527 2—?)

Fabryka we Lwowie. Filia w Krakowie Sukiennice l. 20.

Dr. Fr. Lengiela

Balsam brzozowy.

Już sam sok roślinny, który z brzozy cieknie, jeżeli się pień zawierci, znany jest od najdawniejszej pamięci jako wyborny środek piękności, jeżeli się ale ten sok przyrządzi podług przepisu wynalazcy w drodze chemicznej na balsam, wtedy nabiera on istotnie cudownej skuteczności. Jeżeli się tym balsamem posmaruje wieczór twarz lub inne miejsca skóry, **wtedy zaraz następnego dnia wydzielają się małe łuski ze skóry, która potem staje się mieniąco białą i delikatną.**

Balsam ten wygładza powstałe na twarzy zmarszczki i blizny ospowate i nadaje jej kolor młodociany, skórze nadaje bieli, delikatności i świeżości, usuwa w najkrótszym czasie piegi, ostudy, znamiona przyrodzone, czerwoność nosa, pryszczyki i inne nieczystości naskórne. Cena stągwi wraz z przepisem użycia 1 zł. 50 ct

Składy we Lwowie u Z. Ruckera aptekarza, we Wiedniu u Ph. Neustein aptekarza, Plankengasse, w Peszcie u Józ Töröck, w Pradze u Józ. Fürst. w Bernie u Franciszka Edera, w Gracu u H. Kielhauser, w Lincu u J, L. Frühstück. (2621 26—?)

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
4 „ „ **60** „ „ „

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu 4½ procentowe Asygnaty kasowe z 60-dniowem wypowiedzeniem, będą oprocentowane **począwszy od dnia 1 Marca 1881** tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów 1 stycznia 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie płacony) (67 17—?)

WYKAZ

sum czystego dochodu każdej gminy, każdego dystryktu klasyfikacyjnego, każdego powiatu szacunkowego i całego kraju na podstawie operatów sprostowanych w skutek ostatecznych uchwał centralnej komisyi dla regulacyi podatku gruntowego.

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu				Uwaga
				poszczególnienie		razem		
				zł.	ct.	zł.	ct.	
7	Sanok	[illegible]	Czerteż	2368	86			
8			Dąbrówka polska	1846	10			
9			Dąbrówka ruska	2690	20			
10			Dębna	1460	77			
11			Długie	4017	96			
12			Dolina	1095	24			
13			Dudyńce	1331	21			
14			Falejówka	1910	81			
15			Głębokie	1505	24			
16			Hołuczków	1139	44			
17			Jaćmierz	5664	46			
18			Jędruszkowce	1796	36			
19			Jurowce	2731	44			
20			Klimkówka	4318	23			
21			Kostarowce	5977	20			
22			Ladzin	1987	24			
23			Lalin	2268	23			
24			Liszna	1160	80			
25			Markowce	1234	83			
26			Międzybrodzie	1422	8			
27			Milcza	1994	72			
28			Morochów	1627	7			
29			Mrzygłód	1882	26			
30			Nadolany	1899	49			
31			Niebieszczany	5762	45			
32			Nowosielec gniew.	4235	91			
33			Nowołaniec	1207	37			
34			Odrzechowa	6967	27			
35			Olchowce	6259	62			
36			Pakoszówka	5038	51			
37			Pielnia	4641	18			
38			Pisarowce	2856	80			
39			Płowce	630	91			
40			Pobiedno	2253	5			
41			Posada jaćmierska	4976	91			
42			Posada olchowska	3234	11			
43			Posada sanocka	3220	17			
44			Posada wyżna	1959	59			
45			Prusiek	2821	40			
46			Raczkowa	1148	31			
47			Rakowa	1591	62			
48			Rudawka	426	37			
49			Rymanów miasto	2723	87			
50			Rymanów-Posada niż	4232	76			
51			Sanoczek	2732	13			
52			Sanok	3424	30			
53			Siemuszowa	1862	14			
54			Sieniawa	2683	28			
55			Srogów dolny	2314	—			
56			Srogów górny	2700	93			
57			Strachocina	3328	16			
58			Stróże małe	929	57			
59			Stróże wielkie	1385	22			
60			Tarnawka	604	90			
61			Trepcza	3262	41			
62			Tyrawa solna	2907	6			
63			Tyrawa wołoska	2277	22			
64			Wielopole	1156	75			
65			Wola krecowska	435	32			
66			Wola sękowa	2964	43			
67			Wolica	2136	64			
68			Wójskie	2218	43			
69			Wróblik szlachecki	1766	53			
70			Zabłotce	1204	20			
71			Zagórz	2917	10			
72			Zahutyń	3144	51			
73			Załuż	3243	75			
74			Zarszyn	5708	50			
75			Zarszyn przedmieście	3761	49			
76			Zasławie	1549	76			
77			Zboiska	1815	60	214372	98	
1	Sanok	[illegible]	Bałucianka	436	67			
2			Bełchówka	676	76			
3			Brzezowiec	404	17			
4			Czeremcha	879	36			
5			Czystohorb	1213	53			
6			Darów	654	33			
7			Dalejowa	1896	90			
8			Deszno	751	55			
9			Dołżyca	859	32			
10			Duszatyn	530	6			
11			Jasiel	503	88			
12			Jaśliska	1216	48			
13			Jawornik	722	61			
14			Kamienne	432	78			
15			Kamionka	718	73			
16			Karlików	1085	3			
17			Komańcza	1617	20			
18			Królik polski	2119	92			
19			Królik wołoski	646	48			
20			Kulaszne	1081	80			
21			Lipowiec	899	8			
22			Mików	384	42			
23			Mokre	921	78			
24			Moszczaniec	1275	73			
25			Osławice	1637	79			
26			Płonna	2156	46			
27			Polany	1236	84			
28			Posada jaśliska	2098	38			
29			Prełuki	607	62			
30			Przybyszów	984	1			
31			Puławy	1637	34			
32			Radoszyce	2457	71			
33			Ratnawica	675	17			
34			Rudawka jaśliska	189	26			
35			Rzepedz	1396	83			
36			Surowica	1132	66			
37			Szczawne	2128	27			
38			Szklary	1056	75			
39			Tokarnia	866	44			
40			Turzańsk	1251	91			
41			Wisłoczek	1435	39			
42			Wisłok wielki	5006	43			
43			Wola niżna jaśl.	1268	98			
44			Wola pietrowa	768	39			
45			Wola wyżna	541	69			
46			Wołtuszowa	1013	67			
47			Wulka	463	18			
48			Wysoczany	1296	94			
49			Zawadka buk.	689	27			
50			Zawadka rymanów	2492	39			
51			Zawój	444	10			
52			Ziebeńsko	596	24	59458	68	
1	Sokal	[illegible]	Baranie peretoki	1369	62			
2			Bełz	11187	81			
3			Bendiucha poturzycka	762	1			
4			Bezejów	3127	73			
5			Bobiatyn	4471	2			
6			Bojanice	4193	62			
7			Boratyn	11827	32			
8			Budynin	6832	30			
9			Byszów	5123	47			
10			Cebłów	6279	93			
11			Chłopiatyn	4409	48			
12			Chorobrów	9792	38			
13			Cielęż	6307	54			
14			Dłużniów	4699	60			
15			Dobraczyn	13760	23			
16			Głuchów	2035	19			
17			Góra	2734	79			
18			Hałowice	3562	24			
19			Hobołów	1226	99			
20			Horbków	7586	79			
21			Horodłowice	4822	74			
22			Horodyszcze	2098	7			
23			Horodyszcze bazylian.	658	80			
24			Hulcze	6984	19			
25			Jastrzębice	9415	9			
26			Iłkowice	3249	46			
27			Kłusów	3932	58			
28			Konotopy	8443	19			
29			Kopytów	4685	67			
30			Korczyn	4509	16			
31			Kościaszyn	6804	83			
32			Krystynopol	8462	72			
33			Kuliczków	2149	93			
34			Leszczatów	2616	83			
35			Leszczków	3309	73			
36			Liski	6996	26			
37			Liwcze	2893	61			
38			Łubów	4837	8			
39			Łuczyce	8136	36			
40			Machnówek	6045	38			
41			Mianowice	2596	49			
42			Moszków	2565	98			
43			Myców	5485	69			
44			Nusmice	3481	49			
45			Opulsko	9096	34			
46			Os-rdów	4972	90			
47			Ostrów	12881	4			
48			Parchacz	6578	22			
49			Perespa	5472	69			
50			Perwiatycze	4343	84			
51			Pieczygóry	1729	63			
52			Poturzyca	8254	95			
53			Pozdzimirz	8508	10			
54			Prusinów	4470	3			
55			Przemysłów	5552	88			
56			Przewodów	6774	53			
57			Radwańce	3663	37			
58			Rozdziałów	8096	53			
59			Rusin	3011	41			
60			Sawczyn	5441	43			
61			Siebieczów	8385	97			
62			Sielec	12942	61			
63			Skomorochy	7432	15			
64			Sokal	27662	12			
65			Spasów	6265	89			
66			Starogród	5127	87			
67			Steniatyn	9863	1			
68			Sulimów	5264	62			
69			Switarzów	5860	84			
70			Szarpańce	3052	7			
71			Szmitków	2990	—			
72			Tartaków	16383	96			
73			Torki	5853	47			
74			Tuszków	2855	89			

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
75	Sokal	jedyny	Tuturkowice	9521	64			
76			Tyszyca	3017	7			
77			Uhrynów	11737	89			
78			Ulwówek	5612	39			
79			Waniów	2329	11			
80			Waręż wieś	7599	81			
81			Waręż miasto	2604	27			
82			Wierżbiąż	3512	ɔ			
83			Witków	1705	9			
84			Wojsławice	8535	37			
85			Wolica komorowska	10019	21			
86			Woławin	10204	49			
87			Worochta	3233	47			
88			Żabcze murowane	5765	19			
89			Zawisznia	10896	6			
90			Zniatyn	4527	39			
91			Zubków	4792	9			
92			Zużel	10133	4	561005	40	
1	Staremiasto	pierwszy	Baczyna	1026	63			
2			Bąkowice z Suszycą	1478	19			
3			Berezów	1804	83			
4			Chyrów	1320	53			
5			Felsztyn	1014	5			
6			Grodowice	4681	9			
7			Kobło stare	2744	67			
8			Laszki murowane	3987	45			
9			Polana	1112	37			
10			Posada Chyrowska	1994	33			
11			Possda Felsztyńska	6003	82			
12			Śliwnica	594	17			
13			Słochynie	2814	90			
14			Smolnica	550	78			
15			Sozania	2521	94			
16			Spas	1073	33			
17			Stara sól	11506	50			
18			Stare miasto	2664	88			
19			Straszewice	5059	77			
20			Strzelbice	5206	60			
21			Suszyca wielka	4280	72			
22			Szumina	438	79			
23			Tarnawka	676	81			
24			Terszów	2475	93			
25			Wołcza dolna	3448	58	70481	66	
1	Staremiasto	drugi	Bilicz	2713	19			
2			Busowisko	1758	7			
3			Bystre	625	62			
4			Gałowka	898	14			
5			Grąziowa	2045	55			
6			Hołowiecko	1944	11			
7			Ławrów	824	39			
8			Lenina mała	572	9			
9			Lenina wielka	2122	39			
10			Libuchora	551	95			
11			Łopuszanka chom.	717	79			
12			Lużek górny	1838	37			
13			Mszaniec	1948	82			
14			Nanczółka mała	610	74			
15			Nanczółka wielka	430	78			
16			Niedzielna	939	82			
17			Płoskie	468	47			
18			Potok wielki	396	66			
19			Rosochy	654	5			
20			Smereczna do Dobr.	638	83			
21			Strzyłki	1559	37			
22			Suszyca rykowa	1135	—			
23			Terło	1771	88			
24			Topolnica	1743	89			
25			Turze	3640	11			
26			Tycha	707	23			
27			Tysowice	932	70			
28			Wiciów	409	47			
29			Wola koblańska	2364	17			
30			Wołoszynowa	1121	60			
31			Zdzianna	477	57	38562	82	
1	Stryj	pierwszy	Bereżnica	1867	11			
2			Bratkowce	8524	62			
3			Chodowice	1894	—			
4			Chromohorb	627	73			
5			Daszawa	6118	11			
6			Dobrowlany	4268	61			
7			Dobrzany	9088	53			
8			Dołhe	1641	81			
9			Dołhołuka	6865	51			
10			Duliby	7453	94			
11			Dzieduszyce wielkie	4597	55			
12			Gelsendorf	1804	54			
13			Grabowiec	8615	90			
14			Hołobutów	5815	9			
15			Hurnie	7917	39			
16			Jaroszyce	1138	53			
17			Kawczykąt	2063	98			
18			Kawsko	7216	18			
19			Kłodnica	1812	66			
20			Komarów	1059	92			
21			Koniuchów	4582	22			
22			Lisiatycze	12529	27			
23			Lotatniki	2547	66			
24			Łubieńce	3174	34			
25			Łukawica niżna	1672	11			
26			Łukawica wyżna	1554	32			
27			Machliniec	1891	95			
28			Manasterzec	2748	94			
29			Morszyn	1238	24			
30			Nieżuchów	6313	29			
31			Oleksice stare i nowe	1840	58			
32			Pietniczany	1540	86			
33			Podhorce	3560	73			
34			Pukienicze	4997	37			
35			Rozhurcze	3894	65			
36			Siechów	4122	34			
37			Siemiginów	7946	16			
38			Sokołów	2398	86			
39			Stańków	4260	78			
40			Strychańce	3427	51			
41			Stryj	17925	56			
42			Strzałków	3950	79			
43			Tatarsko	1267	59			
44			Uhełna	1943	41			
45			Uhersko	8181	20			
46			Wierczany	7119	28			
47			Wola dołhołucka	1671	81			
48			Wolica	627	77			
49			Wownia	2808	92			
50			Zawadów	4925	39			
51			Żulin	5956	83	223012	44	
1	Stryj	drugi	Chaszczowanie	465	78			
2			Grabowiec skólski	414	2			
3			Hołowiecko	1861	35			
4			Hrebenów	1542	64			
5			Hutar	1074	86			
6			Jamielnica	1745	8			
7			Jelenkowate	1050	76			
8			Kalne	862	14			
9			Klimiec	1997	84			
10			Korczyn	3489	74			
11			Korostów	3530	89			
12			Koziowa	2632	29			
13			Kruszelnica	3942	27			
14			Ławoczne	979	68			
15			Libochora	1760	34			
16			Oporzec	904	43			
17			Orawa	942	10			
18			Orawczyk	1922	77			
9			Pławie	2457	35			
20			Pobuk	1387	26			
21			Podhorodce	3042	62			
22			Pohar	857	22			
23			Różanka niżna	2159	40			
24			Różanka wyżna	1847	88			
25			Ryków	280	61			
26			Skole	2589	50			
27			Sławsko	2476	31			
28			Smorze	3702	26			
29			Sopot	1054	22			
30			Stynawa niżna	2300	34			
31			Stynawa wyżna	2032	10			
32			Synowudzko niżne	4243	10			
33			Synowudzko wyżne	6479	20			
34			Tarnawka	1295	49			
35			Truchanów	1626	94			
36			Tuchla	3817	44			
37			Tucholka	966	8			
38			Tysowiec	413	83			
39			Urycz	1694	86			
40			Wołosianka	1588	58			
41			Wyżłów	1143	28			
42			Żupanie	2194	70	82769	60	
1	Turka	jedyny	Bachnowate	957	57			
2			Beniowa	1214	30			
3			Bereżek	379	93			
4			Boberka	3017	16			
5			Borynia	3240	7			
6			Bukowiec	1207	7			
7			Butelka niżna	1219	20			
8			Butelka wyżna	1510	36			
9			Butla	3175	7			
10			Chaszczów	1584	85			
11			Dniestrzyk dubowy	893	56			
12			Dniestrzyk hołowiecki	1040	43			
13			Dołżki	1132	58			
14			Dydiowa	2005	60			
15			Dzwiniacz górny	2487	42			
16			Gwoździec	832	75			
17			Hnyła	1666	40			
18			Hołosko	1179	73			
19			Huśne niżne	664	23			
20			Huśne wyżne	1964	34			
21			Jabłonka niżna	40?0	82			
22			Jabłonka wyżna	2703	51			
23			Jabłonów	1680	19			
24			Jasienica zamkowa	1891	94			
25			Jasionka maziowa	2048	21			
26			Jasionka steciowa	826	98			
27			Jawora	4401	67			
28			Jaworów	1392	85			
29			Ilnik	5480	3			
30			Isaje	4001	20			
31			Komarniki	5814	50			
32			Kondratów	693	88			
33			Krasne	2259	91			
34			Krywe	791	53			
35			Krywka	1556	54			
36			Lipie	1387	21			
37			Łokieć	997	98			
38			Łomna	3735	26			

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ogłoszenie.

Dnia 7go kwietnia b. r. o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w pomieszkaniu rz. kat. probostwa w **w Radziechowie** (powiat Kamionka Strumiłowa) publiczna licytacya na przedsiębiorsto restauracyi rz. kat. kościoła **w Radziechowie**, której koszta według zatwierdzonego kosztorysu obliczone są na 2000 zł. w. a. licytacya przeprowadzoną będzie za zapieczętowanemi ofertami. Przystępujący do licytacyi ma złożyć kaucyę 10%. Najniższą kwotę ofiarujący otrzyma przedsiębiorstwo. Warunki licytacyjne. plan i kosztorys można przejrzeć w kancelaryi rz. kat. probostwa.

Radziechów dnia 2 marca 1881.

W imieniu rz. kat. komitetu.

Kr. Alfred Białogłowski
przewodniczący. 1647 1 3

Ogłoszenie.

Ogólne
Zgromadzenie
Towarzystwa zaliczkowego
z ograniczoną poręką
w Starym Sączu

odbędzie się dnia 20 marca 1881 o godzinie 2 popołudniu w sali radnej Magistratu Starego Sącza, na które się członków Towarzystwa zaprasza.

Przedmiotem obrad będzie:

1) Sprawozdanie Dyrekcyi Rady nadzorczej z czynności roku 1880.

2) Rozdział zysków, ustanowienie kwoty do funduszu rezerwowego i ostateczne ustanowienie dywidendy za rok 1880.

3) Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum za rok 1880.

(1661) **Dr. L. Gawełkiewicz.**

L. 413 (1660)

Rada Nadzorcza
Towarzystwa Zaliczkowego
zarejestrowanego z nieograniczoną poręką
w Limanowy.

Stosownie do § 40 statutu zaprasza członków na

Zwyczajne Ogólne
Zgromadzenie

w lokalu Towarzystwa w dniu 16 marca 1881 r. o godzinie 10 przed południem odbyć się mające.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1880.

2. Wnioski Rady Nadzorczej. Sprawozd Józef Mars, Dyrektor I.

a) O udzielenie absolutoryum Dyrekcyi z czynności za rok 1880.

b) O zatwierdzeniu rozdziału zysków.

c) O zatwierdzenie wyboru dotyczasowej Dyrekcyi na następną trzechletnią kadencyę. Sprawozd. Miecz. Marynowski, członek Rady.

d) O interpretacyę §. 26 statutu. Sprawozd. Józef Matuziński, członek Rady.

3. Wybór w miejsce ustępujących z kolei trzech członków Rady Nadzorczej i dwóch zastępców.

4. Wniosek Dyrekcyi w sprawie zakładanego „Towarzystwa Ochrony własności Ziemskiej". Sprawozd. Wład. Struszkiewicz, prezes.

Zawiadamia nadto, że Bilans i rachunki za rok 1880 sprawdzone przez komisyę kontrolującą znajdują się w Biurze Towarzystwa i są otwarte w godzinach biurowych dla przejrzenia przez członków.

Limanowa, dnia 3 marca 1881.

Wład. Struszkiewicz, Prezes. **Stanisław Marsza,** Sekretarz.

Ostrzeżenie.

Oświadczam, że żadnych wekslów nie podpisywałam, ani też nikogo do podpisu takowych nie upoważniłam, a zatem i płacić nie będę.

Sokołówka dnia 1 marca 1881.

Helena Rakowska.
(1607 2—3)

Cognac francuski
wprost z Cognaku
bardzo stary. uznany jako kuracyjny
poleca
F. W. Królikowski
we Lwowie. (8028 5—)

Hurtowny handel
WIN
Karola Wernera

Wina
węgierskie
austryackie
francuskie
reńskie
mozelskie
malaga
madere

Koniak i Rozolisy
po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.
(8346 69—?)

KSIĘGARNIA
J. M. Himmelblaua
w Krakowie

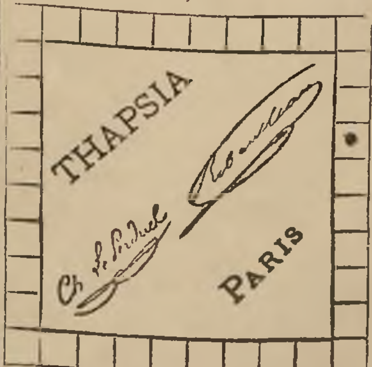
poleca świeżo wyszłe **oryginalne paryzkie** wydanie kompletne

Dzieł ADAMA MICKIEWICZA
w 6 tomach

odznaczające się dobrym drukiem na pięknym papierze, cena (licząc tom po 1 zł. 75 ct.) **10 zł. 50 ct.**

Tomy V i VI zawierające: **poezye pośmiertne** utwory świeżo wydane, jako też i tłómaczenia (Konfederaci Barscy, dramat, artykuły polit. etc.) jestem w możności dostarczenia **osobno** posiadaczom dawniejszych 4 tom. edycyj, celem dokompletowania po cenie **3** złr. **50** ct. za oba tomy. — Wydanie niniejsze proszę **nie identyfikować** z **nie**komplet. lwowsko-paryską edycyą o białym druku i cienkim papierze, a kosztująca mimo to po 1 zł. 50 ct. tom. Nadsyłający należytość za przekazem wprost do mej księgarni, nie ponosi kosztów przesyłki. 1217 2—3)

PLASTER THAPSIA
LE PERDIEL-REBOULLEAU
jedynie przyjęty w Szpitalach
jako najlepszy, najdogodniejszy, najpewniejszy i najmniej kosztowny ze środków
przeciw
KATAROM, KASZLOM, ZAPALENIU DYCHAWEK PŁUC, CIERPIENIOM I BOLOM REUMATYCZNYM I ARTRETYCZNYM,
etc., etc.

Dla uniknięcia narzekań słusznie zarzucanych plastrom naśladującym Thapsia Le Perdiel-Reboulleau wymagać należy we wszystkich aptekach, rysunku i podpisów powyżej umieszczonych (poczwórnie zmniejszonych).

Skład we Lwowie w aptekach P. Mikolascha i Krzyżanowskiego; w Czerniowicach w aptece P. Golichowskiego.

(7813 19—30)

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

Z dniem 28 lutego 1881 r. było w obiegu:
Asygnacyj kasowych naszego Banku a. w. złr. 251.500.

Kraków, dnia 3 marca 1881. (1659)

Dyrekcya.

Fabryka stolarszczyzny budowlanej
pod firmą:
I-sza parowa fabryka wyrobów stolarskich
JANA SMUTNEGO
we Lwowie ulica Łyczakowska l. 13

MEDAL ZASŁUGI WYSTAWA LWOWSKA 1877

wyrabia wszelkie w ten zakres wpadające przedmioty jako to: portale, drzwi, okna i posadzki w żądanej ilości i najkrótszych terminach, z materyałów najdoborniejszych i suchych po cenach najumiarkowańszych, już z tego powodu, że pędzona siłą pary nie przypuszcza konkurencyi wobec wyrobu ręcznego.

Długoletnia praktyka, wyczerpująca znajomość fachowa właściciela. oraz zapas materyałów, umożebnia wykonanie wszelkich zamówień w jak najkrótszym czasie.

Co do jakości wyrobów dają dostateczną rękojmię odznaczenia medalami i krzyżem zasługi na wystawach wiedeńskiej i lwowskiej.

Oprócz tego utrzymuje fabryka w zapasie listwy do podłóg, do dachów (dla blacharzy), również listwy do ulów Dzierżona, przyjmuje także wszystkie w zakres stolarszczyzny wpadające roboty (z wyjątkiem mebli) zaręczając wykonanie sumienne po cenach umiarkowanych i w terminie.

Na tej podstawie poleca się względom Szanownej publiczności

Jan Smutny, właściciel.

Szafa na podręczną bibliotekę, roboty wytwornej, premiowana na każdej wystawie, a ozdobiona wizerunkami Słowackiego i Mickiewicza, pierwszorzędnego rylca, jest w każdej chwili do nabycia. (1451 2—6)

IV. Rechnungs-Abschluss
des Credit-Vereines in Busk
Unter der Firma
„Towarzystwo kredytowe dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa
we Busku
Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką"
für das Jahr 1880. (1557)

Rechnungs-Abschluss pro 1880
über die Geschäftsgebahrung des Credit-Vereines der Firma:
„Towarzystwo kredytowe dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa,
Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką" in Busk.

	Gebahrungs-Ausweiss	Einnahmen fl	kr.	Ausgaben fl.	kr.
1	Cassa Vorrath mit Ende 1879	142	1	—	—
2	Beitrittstaxen von 192 Mitgliedern	384	—	—	—
3	Mitgliedereinlagen (Geschäfts-Antheile)	14 649	79	3 826	76½
4	Spareinlagen	78.607	48	76.442	—
	Reescomptirte Wechsel und zwar:				
5	bei der Filiale der öst. ung. Bank in Lemberg	10.995	56	3.130	—
6	„ „ „ „ öster. Creditanstalt „	9.549	—	6.080	—
7	„ gal. Actien Hypotheken Bank in Lemberg	6.663	50	6.119	50
8	Ratenzahlungs Conto	74.431	4½	100.839	54
9	Zinsen und Verzugszinsen	11.873	43	1.948	44½
10	Beitrag zu Kanzleispesen	655	47½	—	—
11	Gerichtskosten	278	77	443	47½
12	Steuern	—	—	625	72
13	Lohn der untergeordneten Beamten und Miethzins	—	—	288	—
14	Spesen u. z. Beheitzung, Beleuchtung, Schreibrequisiten, etc.	—	—	650	41½
15	Vom Reservefond pro 1879	—	—	61	75
16	Dividende	—	—	4.333	62½
17	Retournirt mehrgenommene Saldo	—	—	1	16½
18	Salair an die Directionsmitglieder	—	—	3.130	87
19	Cassastand mit Ende Dezember 1880	—	—	303	79
	Summa	208.235	6	208.235	6

	Bilanz-Conto	Passiva fl.	kr.	Activa fl.	kr.
1	Mitgliedereinlagen (Geschäfts Antheile)	54.054	63½	—	—
2	Spareinlagen und Caution	16.288	7	—	—
	Reescomptirte Wechsel und zwar:				
3	Bei der Filiale der öst.-ung Bank in Lemberg	7.865	56	—	—
4	„ „ „ „ öst.-Creditanstalt „	3.469	—	—	—
5	„ gal. Actien Hypotheken-Bank in Lemberg	544	—	—	—
6	Zu zahlende Zinsen	225	8	263	14
7	Voreingehobene Zinsen pro 1881	2.519	56	—	—
8	Rückständige Zinsen und Verzugszinsen	—	—	2.133	3½
9	„ Gerichtskosten	—	—	245	12
10	Saldostand	—	—	90.358	22
11	Werthpapier und verschiedene Gegenstände	—	—	160	—
12	Möbeln nach Abschlag 10% Abschreibung	—	—	328	5
13	Salairs Abschlag pro 1881	—	—	712	82
14	Reservefond mit End 1879	1.977	49	—	—
15	Von unvertheibarer Dividend zum Reservefond	—	96½	—	—
16	Beitrittstaxen pro 1880	384	—	—	—
17	Vom Reingewinnst	832	18½	—	—
18	Dividende laut 13%	6.343	63	—	—
19	Cassastand	—	—	303	79
	Summa	94.504	17½	94 504	17½

Mit Ende 1879 bestand der Verein aus 636 Mitgliedern, im Laufe des Jahres 1880 sind beigetreten 192 Mitglieder; ausgetreten und gestorben sind 66 mit die zu beheben den Geschäftsantheilen per ö. W. 11.590 fl. 87 kr., ausserdem haben 6 die Häfte von ihren Antheilen im Betrage von ö. W. 94 fl. 77 kr. gekündigt; es verbleiben somit pr. Ende 1880: 762 Mitglieder.

Busk am 4 Februar 1881.

Die Direction:

1. L. Goldberg, Director, m. p. **J. Biller,** Cassier, m. p. **J. Halpern,** Controlor, m. p.

Mit den Haupt- und Hilfsbüchern conform befunden:

Busk am 9 Februar 1881.

Rada zawiadowcza „Towarzystwa kredytowego dla rolnictwa, hanlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką"

Basil Wanio, Präses m. p. **Johann Reichert,** Sekretär m. p.

Von Seite der unterm 23 Februar 1881 n tiriell abgehaltenen Generalversammlung, wurde obige Rechnungsabschluss Bilanz vollinhaltlich genehmigt und der Direction das Absolutorium ertheit.

H. Sigal, Vorsitzender m. p. **M. Tiger,** Sekretär m. p.